



# DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

---

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

III legislatura

Any 1991

Núm. 10

## **Presidència del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera**

Sessió celebrada dia 24 d'octubre del 1991, a les 16,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

### **SUMARI**

#### **1.- PREGUNTES:**

1) R.G.E. núm. 1791/91, presentada per la Diputada Sra. Teresa Riera i Madurell, del Grup Parlamentari SOCIALISTA amb la formulació següent:

"Quan pensa el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears presentar al Parlament el Projecte de Llei de la Investigació i la Tecnologia?"

2) R.G.E. núm 1766/91, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

"Quins aspectes concrets de la Llei d'Espais Naturals i de Règim Urbanístic de les Àrees d'Especial Protecció de les Illes Balears, proposa modificar el Govern?"

---

---

3) R.G.E. núm. 1769/91, presentada pel Diputat Sr. Josep Alfonso i Villanueva, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Quines han estat les emissions de deute públic de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears dins l'any 1991?"

4) R.G.E. núm. 1793/91, presentada pel Diputat Sr. Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Amb quins elements de protecció comptava el denominat plat de sa llebre, valuosa ceràmica del període califal, que fou robat del Museu de Mallorca el mes d'agost del 1991?"

5) R.G.E. núm. 1822/91, presentada pel Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

"Com ha organitzat el Govern el servei de gestió tributària de l'impost sobre béns immobles?"

## **II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI**

1) R.G.E. núm. 1657/91, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a elaboració del pla de senyalització del patrimoni cultural de les Illes Balears.

2) R.G.E. núm. 1586/91, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a comunitats balears establertes fora del territori de les Illes Balears.

3) R.G.E. núm. 1625/91, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a conflicte de competències CAIB-CIM sobre aprovació definitiva P.O.U. de Cala Tirant.

---

Alteració Ordre del Dia.

## **A.- PREGUNTES**

1) R.G.E. núm. 1791/91, presentada per la Diputada Sra. Teresa Riera i Madurell, del Grup Parlamentari SOCIALISTA amb la formulació següent:

"Quan pensa el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears presentar al Parlament el Projecte de Llei de la Investigació i la Tecnologia?" (Posposada al Ple de dia 12 de novembre).

2) R.G.E. núm. 1766/91, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

"Quins aspectes concrets de la Llei d'Espais Naturals i de Règim Urbanístic de les Àrees d'Especial Protecció de les Illes Balears, proposa modificar el Govern?" (Traslladada al Ple de dia 23 d'octubre).

3) R.G.E. núm. 1769/91, presentada pel Diputat Sr. Josep Alfonso i Villanueva, del Grup Parlamentari SOCIALISTA amb la formulació següent:

"Quines han estat les emissions de deute públic de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears dins l'any 1991?" (Traslladada al Ple de dia 23 d'octubre).

## **B.- PROPOSICIONS NO DE LLEI**

1) R.G.E. núm. 1557/91, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a convenis promoció de la llengua i cultura catalanes a l'estranger. (Ajornada per al dia d'avui en el lloc de la 1586/91).

2) R.G.E. núm. 1586/91, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a comunitats balears establertes fora del territori de les Illes Balears. (Traslladada al Ple de dia 23 d'octubre).

---

1.5.-) PREGUNTA NÚM. 1822(91, PRESENTADA PEL DIPUTAT HONORABLE SR. PERE SAMPOL I MAS DEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Començam el ple d'avui i el primer punt de l'Ordre del Dia són les preguntes, la primera és la que formula el Diputat Sr. Pere Sampol i Mas sobre organització del servei de gestió tributària de l'impost sobre béns immobles. Té la paraula el Sr. Sampol i Mas.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. La Llei 39/88 de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals estableix que la gestió tributària de l'Impost sobre Béns Immobles, IBI, a partir de l'1 de gener del 1992 haurà d'assumir-se pels ajuntaments o bé per la Comunitat Autònoma quan ho sol·liciti l'ajuntament.

Bé, actualment, com sabrà el Sr. Conseller, la residència dels centres de gestió cadastral està enviant oficis als ajuntaments demanant que es pronunciïn el més ràpid possible respecte de si assumeixen la gestió o no, llavors hi ha un cert desconcert perquè no coneixen, bé, saben que podran convenir amb la Comunitat Autònoma però no tenen els elements de judici necessaris per prendre una determinació com seria el cos dels serveis, condicions amb les quals es realitzarà, quina quantitat hauria d'aportar cada ajuntament, i li volia demanar, Sr. Conseller, si ja ho tenen previst; vaig veure que als pressuposts de l'any passat ja hi havia una partida creada per a la gestió i he vist que ja s'ha posat en funcionament, he vist que hi ha hagut unes modificacions de crèdit i si ja em pot avançar alguna cosa.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Sr. Alexandre Forcades i Juan):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, dia 27 de setembre vàrem fer unes jornades, vàrem convidar als batles i als regidors d'Hisenda de tot Balears aquí, a ciutat, i va venir quasi tothom, o sigui un 90% de gent, va ésser una jornada de convivència, una jornada, diguem, de participació, on el President del Consell de Mallorca ens va honrar amb assistir i tenir el suport de Menorca i d'Eivissa, i endemés de la feina nostra varen actuar una sèrie, diguem, de tècnics de Madrid que havien intervingut en aquest tema.

Aleshores els vaig explicar, d'acord amb el que diu vostè, que a partir de primer de gener havien d'optar, els vaig dir que jo estava preparat, que la Conselleria estava preparada, és a dir, que nosaltres estam preparats per fer gestió, com molt bé ha dit vostè, i aleshores, doncs, tots els ajuntaments saben que nosaltres estam esperant que ens diguin si la volen fer o no la volen fer.

De manera que vàrem convenir unes reunions, jo li deix la informació, perquè el problema més important, on quedaven dubtes, era el tema de les activitats econòmiques, que jo sí que aquí no ho tenc clar, i vaig dir que em pronunciaria després de les reunions, aleshores, per la Conselleria estan passant quasi tots els batles per investigar, de manera que jo li agraeix aquesta pregunta perquè és una manera més de poder-li dir que estam preparats i estam a la disposició de l'ajuntament que vulgui.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula el Sr. Sampol? Si, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies. Bé, és que jo he vist que dins el primer semestre ja hi ha fetes modificacions de crèdits cap a aquesta partida que s'havia creat amb 1000 pessetes i m'he calculat que ja s'han transferit uns 79 milions de pessetes al Departament de Gestió Tributària, llavors, jo pens que aquest cost, en certa manera, no ho sé, suposo que també repercutirà un poquet damunt de cada ajuntament.

Per ventura és un poquet prest, però jo crec que quan ofereixin el servei als ajuntaments també els haurien d'avançar perquè puguin prendre els acords amb ple coneixement de causa, els haurien d'avançar quina haurà d'ésser la seva aportació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula el Sr. Conseller?

EL CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Sr. Alexandre Forcades i Juan):

Sí, efectivament, jo pens que aquestes partides fan referència, diguem, no a gestió, sinó als convenis que hi ha en vigor, és a dir, vostè sap en aquest moment nosaltres tenim convenis amb quaranta-un ajuntaments i fa referència a cost del passat. Aleshores, efectivament, els haurem de cobrar els serveis, jo pens que haurà una gran economia d'escala, pens que no puc precisar, en aquest moment, de memòria, el que serà però serà una quantitat realment acceptable dins la línia que fins ara ha practicat la Conselleria a base d'ajuts a les financeres, és a dir, que vostè sap perfectament que actualment els convenis a canvi de la recaptació i d'entrega a aquest compte doncs hi ha un 3 o un 4, o un 5%, aleshores no serà d'aquest ordre serà molt més baix en funció, diguem, d'aquest servei que comporta el següent: a partir de si un ajuntament ens encarrega a nosaltres la gestió, a partir de la cinta cadastral li farem el rebut amb la bonificació, amb l'exenció i li atendrem els recursos, aleshores jo, en aquest moment, no li puc precisar, però abans que ells prenguin la decisió tendran aquesta variable.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.4.-) PREGUNTA NÚM. 1793/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT HBLE. SR. DAMIÀ PONS I PONS DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

La pregunta següent és la que formula el Diputat Sr. Damià Pons i Pons sobre elements de protecció de la ceràmica califal dita "plat de la llebre". Té la paraula el Diputat Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sra. Consellera, el Museu de Mallorca, en el mes d'agost, com sap, va perdre una de les seves peces importants, aquest plat de ceràmica califal, dit "plat de la llebre", i es va produir aquesta pèrdua en unes circumstàncies que són realment preocupants en relació a les mesures de seguretat.

Dia 9 d'agost aquesta peça era dins el Museu, dia 12 d'agost, hi ha constància que ja no hi era, dia 22 d'agost, una persona aliena al Museu, no vigilant ni funcionari, se n'adona que aquesta peça no hi és, ho manifesta al Director del Museu i es constata que aquesta peça ha estat robada; per tant, de dia 12 fins al dia 22 no hi va haver denúncia i la peça faltava, era evident; en conseqüència això demostra que hi ha uns elements de protecció d'aquest patrimoni dins el Museu que s'han concretat en un robatori que no ha estat denunciat a temps.

Ens agradaria saber quins elements de protecció tenia aquesta peça per evitar el fet que s'ha produït, un robatori i que previsiblement serà molt difícil recobrar una peça de tant de valor.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

LA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Em permeti contestar-li, Sr. Pons, dient que realment les mesures eren insuficients des del moment que han entrat i se n'han duit el plat però si endemés vol que els hi expliqui aquí, públicament, i en feim ús a tots els mitjans, se suposarà que encara en seran molt més ineficaços i no se'ns duran un plat se'ns podrien dur el museu.

Jo li puc explicar que el plat estava dins una vitrina, que comptava amb les mesures habituals d'aquest tipus de vitrina i que, òbviament, no les podem fer públiques ni les podem donar a conèixer perquè perdrien tota l'eficàcia. El que sí els puc explicar és que la vitrina va ésser desmuntada i això ens fa pensar que qualcú la coneixia d'una manera especial i que va tenir suficient temps com per fer-ho. Les mesures de seguretat, em permetrà que no les li especifiqui.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula el Sr. Pons? Sí, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. No sé si dins aquesta Cambra hi ha cap aspirant a robar en el Museu de Mallorca, crec que no, em permeti la broma però li he de dir que les mesures que té el Museu de Mallorca, si realment hi ha una determinació per part de gent mitjanament organitzada de començar a dur-se'n elements del patrimoni de Mallorca, el patrimoni de les Illes Balears està realment en perill; són totalment insuficients, vostè mateixa ho pot constatar, vagi o envii una persona desconeguda, no hi vagi vostè, al Museu de Mallorca i veurà com els elements de seguretat brillen per la seva absència, no hi ha control d'entrades i sortides, això és molt preocupant, no hi ha un control efectiu de les sales, no hi ha uns elements d'alarma suficients, està perfectament demostrat amb una peça tan singular com el "plat de la llebre", perquè no és que s'hagin duit un gerricó, és que s'han enduit una peça d'altíssim valor.

En aquesta Cambra, vostè recorda, Sra. Consellera, que vàrem acceptar per part del Grup SOCIALISTA l'adquisició d'un tresoret almohade fet amb circumstàncies que fregaven una legalitat dubtosa, i vàrem passar per tal d'aconseguir aquesta peça. De què ens servirà invertir milions de pessetes per adquirir tresorets almohades si les tenim exposats a robatoris per falta de mesures de seguretat suficients, com s'acaba de constatar? Procuri actuar ràpidament perquè si es corre la veu que el Museu de Mallorca està tan desprotegit com sabem que està, no dubti que el "plat de la llebre" serà la primera peça que haurà partit però n'hi seguiran d'altres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Vol fer ús de la paraula la Sra. Consellera? Sí, té la paraula.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Sí, Sr. President. Com li he dit, i per una vegada que li dono la raó, si se'n varen dur el plat és que les mesures són insuficients, això està claríssim, no obstant el mateix podríem dir del Banc d'Espanya quan l'han assaltat i també de tant en quant ho han fet, és a dir, nosaltres teníem les mesures habituals en aquest tipus de museu, en aquesta ocasió, i endemés es donen unes circumstàncies molt especials, vostè sap que està en obres, que, per tant, entra més gent de l'habitual, etc. etc.; s'ha donat aquesta circumstància, que no només s'ha donat al Museu de Mallorca sinó a altres llocs, per tant, el que hem fet és posar remei a aquest problema i augmentar les mesures de seguretat, en aquest moment s'estan preveient les instal·lacions, o en un futur molt pròxim, de les mesures necessàries com perquè això no torni a passar.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

II.1.-) PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 1657/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A ELABORACIÓ DEL PLA DE SENYALITZACIÓ DEL PATRIMONI CULTURAL DE LES ILLES BALEARES.

EL SR. PRESIDENT:

Esgotades les preguntes passam al punt següent que són les proposicions no de llei, i la primera és la número 1657 subscripta pel Grup Parlamentari SOCIALISTA sobre elaboració del pla de senyalització del patrimoni cultural de les Illes Balears. Té la paraula, en nom del Grup proposant, el Diputat Sr. Pons i Pons.

Demana al Sr. Secretari Segon que procedeixi a la lectura de la part que serà sotmesa a votació.

EL SR. SECRETARI SEGON:

"El Parlament de les Illes Balears acorda:

1.- La Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern de la Comunitat Autònoma elaborarà amb coordinació amb els consells insulars i ajuntaments el pla de senyalització del patrimoni cultural de les Illes Balears.

2.- El pla de senyalització del patrimoni cultural de les Illes Balears preveurà un sistema d'ajudes als ajuntaments la capacitat econòmica dels quals no permetés la senyalització adient dels elements culturals existents dins el terme municipal.

3.- La Comissió de Cultura, Educació i Esports del Parlament de les Illes Balears serà informada anualment per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern de la Comunitat Autònoma en relació a l'execució del pla de senyalització del patrimoni cultural de les Illes Balears."

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. En el seu discurs d'investidura de 27 de juny del 1991 el President Gabriel Cañellas va manifestar que tenia intenció d'impulsar l'estructuració d'una oferta cultural susceptible de generar motivacions i de tenir ressò internacional en els esdeveniments que convoqui. Aquestes paraules no les va pronunciar dins l'apartat de cultura sinó, cosa molt important, dins l'apartat de turisme.

Què vol dir? Vol dir que hi ha, almenys a nivell retòric, a nivell formal, la preocupació per fer dels elements culturals un incentiu, un atractiu, per tal de captar un turisme de qualitat per a les Illes Balears, un turisme que té una disponibilitat econòmica superior al turisme tradicional de sol i platja.

Però l'oferta cultural d'aquestes illes presenta mancances gravíssimes i és molt difícil si no iniciem unes actuacions ponderades, racionals i sistemàtiques que es realitzin al llarg dels anys, que aquestes paraules del Sr. President passin d'esser una simple declaració formal i retòrica.

Tenim un patrimoni cultural important, suficient, com per resultar atractiu als països europeus? Indiscutiblement sí. El nostre patrimoni, jo diria que presenta unes característiques, no té un excés de figures genials, n'hi ha algunes importants en el món de les lletres i de les arts però bàsicament és interessant com a manifestació col·lectiva. Què és el realment interessant del nostre país? Les nostres cases senyoriales, les nostres esglésies, els nostres retaules, els nostres carrers, que mantenen encara traçats medievals com és el cas de Palma i d'alguns nuclis, però tot això, com ho podem fer arribar als turistes que ens visiten?

Tenim per una part, repetirem una vegada més, una obligació constitucional de protegir, d'acord amb l'article 46, el nostre patrimoni. Tenim a nivell d'Estatut una responsabilitat, tenim competència exclusiva sobre patrimoni cultural, històric i paisagístic, i voldria dir que aquest pla de senyalització que avui es planteja aquí es refereix tant a l'element cultural estricte com a l'element històric i paisagístic. En definitiva, estam obligats per la Constitució a impulsar la protecció i enriquiment del patrimoni, tenim les competències dins les nostres mans, article 10.20, allà on parla d'aquesta competència exclusiva de patrimoni cultural, històric i paisagístic, l'article 10, apartat 21, que parla del foment de la cultura, tenim l'article 13, allà on parla de protecció i foment de la cultura autòctona i a l'article 10.9 tenim el foment i promoció del turisme, que en aquest cas va absolutament lligat amb la finalitat que la proposta d'aquest pla de senyalització del patrimoni cultural pretén.

Per tant, aquest patrimoni cultural, que jo diria que presenta unes característiques de generalització, no es tracta de venir aquí a veure els nostres grans pintors o els nostres grans escultors sinó que es tracta de veure un país amb la seva manifestació global; ara bé, aquests elements culturals, aquestes mostres, per esser accessibles als qui ens visiten, i no només als qui ens visiten sinó als mateixos ciutadans de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, han d'estar degudament senyalitzats, i aquí és allà on jo voldria fer evident, i crec que ho és, que en aquest país nostre els elements culturals no estan degudament senyalitzats i que, per tant, es converteixen en inaccessibles als ciutadans normals, tant si són de les Illes com de fora, que tenen interès per conèixer-los.

Quan estava preparant aquesta proposició no de llei intentava situar-me en el temps i he arribat a la constatació que si un viatger curiós arribàs a la Mallorca de 1991, a la Mallorca d'avui, trobaria, per accedir al coneixement del patrimoni cultural de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa o de Formentera, de les Illes en general, les mateixes facilitats i els mateixos entrebancs quasi quasi, que les facilitats i entrebancs que varen trobar els viatgers romàntics del segle XIX. Un viatger romàntic s'hauria pogut moure per dins Mallorca, per exemple, amb un mapa fet l'any 1784, el mapa del cardenal Despuig, allà on senyala possessions, nuclis històrics, camins, camins amples i camins estrets, i podria complementar el seu viatger duguent baix el braç el manuscrit, perquè no es va publicar fins al 1983,

però estava redactat l'any 1789, d'una obra molt important que era el Viaje a las villas de Mallorca, fet l'any 1789 per Jeroni de Berard.

Amb aquestes dues eines, amb una guia i un mapa pràcticament hauria pogut visitar tota la nostra illa, en el cas de Menorca s'hauria pogut servir de la cartografia militar que va generar la seva condició de plaça cobejada tant per francesos, anglesos, com espanyols, i que lògicament va donar lloc a aixecaments topogràfics molt interessants.

Per tant, l'any 1991, no hem millorat les condicions d'accés al nostre patrimoni, que s'haurien trobat al segle XIX. Tenim alguns mapes, tenim algunes guies, no sempre massa fiables, però no tenim una senyalització del nostre patrimoni. Facem una volta per dins Palma, com la podríem fer per qualsevol altre lloc, on són els indicadors quan arribam a l'entrada d'aquest municipi o a les primeres cases d'aquesta ciutat que ens indiquin on hi ha els elements culturals? No n'hi ha, no trobarem a cap vorera de carretera això que és tan agradós de trobar a altres llocs d'Espanya, o a França, o a Alemanya, a Europa occidental en general, que són aquests indicadors de tipus global d'una ciutat, quan un comença a entrar en aquella ciutat ja ha vist perfectament on hi ha els elements, un gran pannel devora les carreteres amb unes explicacions, etc.

Entram dins la ciutat, què trobam? Hi ha cap indicatiu, per exemple, del Gran Hotel, un edifici modernista, o de Ca'n Casasaies, un altre, o de l'Aguila, o de Ca'n Forteza-Rey? Res, vostès passen per allà, una casa com una altra; hi ha cap indicatiu davant les esglésies o davant els convents que expliqui que això és el Convent de Sant Francesc o que això és la Seu? Que és del segle XIV o del segle XVII? No trobaran res. Passem per davant els palaus, Ca'n Caldà, Ca'n Olesa, els que vulguin, hi ha cap indicatiu que doni una informació solvent? No trobaran res.

I si això passa dins la capital, si passa dins Palma, allà on el turisme és més massiu, què no ha de passar a la multitud de petits pobles de les nostres illes? Anem a un petit poble i tot allò més que ens indicaran és el "centre vila", aquí arribaràs enmig, i en arribar enmig, què hi trobarem? A l'ajuntament no hi ha fullets informatius, no hi ha guies turístiques, no hi ha res. El Sr. Antoni Pellicer, d'aquí a uns dies pujarà a aquesta tribuna i els farà veure l'absoluta necessitat de crear aquests punts d'informació turística, que és un mecanisme que s'hauria d'encaixar amb aquesta proposta de senyalització del patrimoni cultural.

Això, per tant, impedeix conèixer els elements patrimonials que tenim, tant si el visitant és d'aquí com si és de fora, els mallorquins hem de reconèixer que som gairebé absolutament ignorants en el nostre patrimoni perquè els poders públics no han estat capaços de posar en marxa els mecanismes informatius pertinents, i el mecanisme més elemental és la senyalització, si anam per una carretera sense senyalització anam completament perduts i en cultura és exactament igual.

Què passa als països europeus? Tenen una situació com la nostra? En absolut; per exemple el cas francès, jo crec que els francesos són un gran país, tenen una gran cultura, però són encara més uns grans venedors d'imatge, quan arribes a una regió, la primera informació global de la regió vora una carretera, arribes a un petit poble, les cases allà on hi va haver aquell petit poeta local i ja no diguem si és un poeta com en Lamartin o un altre de gran volada, senyalitzades, les cases, indicades, l'any que es varen construir si es coneix o almenys el segle i tot, absolutament tot, indicat, fins i tot als miradors, això també es fa a Navarra, a la vorera de les autopistes i tot, indiquen el perfil de les muntanyes amb la denominació de les que s'hi veuen.

Per tant, aquest element de crear un pla de senyalització és absolutament necessari perquè aquest patrimoni es pugui conèixer, es pugui respectar i sigui una font d'instrucció, i per tant d'interès per als nostres propis ciutadans i una font d'interès per a aquest turisme cultural que demanava que mirassin de captar el Sr. Gabriel Cañellas en el seu discurs d'investidura.

Ara bé, per què es que es proposa que aquest pla de senyalització sigui impulsat des de la Conselleria de Cultura i no es deixi al lliure arbitri dels ajuntaments, que són en definitiva els gestors finals. Això jo li ho explicaré, Sra. Consellera. Per què sabem perfectament que dins la Conselleria de Cultura, que mou un pressupost important i que té uns assessors qualificats en aquesta matèria, es pot elaborar un pla de senyalització que indiqui que senyalitzar pot tenir els seus perills, és molt perillós deixar que un ajuntament faci una senyalització posant desbarats, indicant que un edifici és del barroc quan és del segle XIX, això és un perill, per tant hi ha d'haver un control, control sobre aquesta informació, ha d'esser solvent, no hem de fer riure.

Una altra cosa, és molt perillós posar senyalitzacions a determinats edificis, a determinats elements patrimonials que, fets de qualsevol manera, signifiquen una agressió a aquell edifici, no podem posar una rajola de ceràmica sobre un talaiot o sobre unes pedres del segle XIV, per tant, hi ha d'haver un control i una estandarització d'aquests elements que han de formar el pla; el pla ha de tenir unes característiques uniformes perquè és un element orientatiu i això és claríssim, les senyals de trànsit, i això són senyals de trànsit cultural, en definitiva, estan completament estandaritzades, quan arribes a un petit poble o a una gran ciutat de França, en veure un determinat color sobre una façana saps perfectament que allà hi ha l'element informatiu reglamentat, estandaritzat, i col·locat d'una manera que no ha significat una agressió a les pedres que el sostenen.

Per tant, la Conselleria de Cultura té una labor a fer, té una responsabilitat i li demanam que assumeixi aquesta responsabilitat perquè això no és una cosa costosa, no ho dubti, Sra. Consellera. Vostè és batlessa d'un petit poble i sap que en haver senyalitzat dues dotzenes d'elements d'aquests que es proposen aquí al seu terme municipal, hi ha un canvi substancial de les possibilitats d'accedir al coneixement dels nuclis talaiòtics, de determinades cases de possessió, de l'església parroquial, dels petits elements, però importants, que té el seu poble com a mostra de tants altres pobles de les nostres illes.

Per tant, crec que aquesta proposta és una proposta de sentit comú, és una proposta absolutament constructiva, que l'únic poder públic que té facultats i condicions per a dur-la a terme és la Conselleria de Cultura, que lògicament no implica, no es diu aquí, que la Conselleria de Cultura hagi de pagar del seu pressupost tots aquests elements, però sí que ha d'assumir la responsabilitat de donar les pautes, donar l'estandarització dels elements que han de formar el pla de senyalització de les Illes Balears i que, en definitiva, han d'esser aplicats pels ajuntaments o, en molts de casos també, pels mateixos particulars, recordem que la immensa majoria del patrimoni és de titularitat privada i que, per tant, és important també que s'aconsegueixi la seva col·laboració a l'hora de senyalitzar també, per exemple, les possessions, que sempre surten, que són un dels grans elements del nostre patrimoni.

Crec, per tant, que aquesta proposició no de llei mereix el vot afirmatiu i unànim de tota aquesta Cambra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Pel Grup Parlamentari MIXT ... Té la paraula la Consellera de Cultura Sra. Munar, queda obert a qüestió incidental.

LA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS  
(Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Nosaltres estem treballant en part amb el que vostè ens demana. No sabíem exactament, quan ens va fer aquesta pregunta, si parlava de senyalització, si parlava d'indicació, si es referia a tots els elements que es puguin senyalitzar o indicar o si ho feia d'aquells que eren responsabilitat nostra. Òbviament pensàvem que era i que feia referència als que a nosaltres ens afectaven i la resposta era clara i òbvia, li hem estat parlant durant aquesta passada legislatura de quin era el pla d'actuació de la meua Conselleria i que, per tant, nosaltres creïem que l'important no era una senyalització com sembla de rètols que senyalen monuments per aquí i per allà, sinó que creiem que es tractava d'un subministrament d'informació dosificada i a diversos nivells, segons a quin públic havia d'arribar.

Per altra part, també, els monuments senyalitzats creiem que havien d'estar prèviament catalogats i que, de qualque manera, hi hagués una descripció mínima i fonamentada. Finalment, la responsabilitat de la gestió del patrimoni no ens permet canalitzar, com vostè sap, a determinats llocs grups nombrosos de persones donat que els monuments a visitar no estan en condicions i, per tant, aquest és un dels motius, la vetla pel patrimoni que ha fet que no se'n senyalitzassin alguns.

Per tots aquest motius creiem que la senyalització s'havia de dur a terme una vegada finalitzades unes determinades etapes prèvies que eren l'inventari, la ubicació cartogràfica, la neteja i en el seu cas el tancament d'aquests monuments.

L'etapa, com vostè sap, d'inventari, de cartografia, ja està en la recta final, en aquests moments s'ha complit ja a trenta municipis i els puc donar detalls de tots ells i del que tenim de cada un i que, anualment, conforme s'acaben aquestes labors d'inventari s'efectuen els treballs de neteja i de consolidació, amb la mesura sempre limitativa dels pressuposts, i després d'això ve la senyalització, una senyalització que es durà endavant, molta d'ella, en aquesta legislatura i que està pendent d'un disseny de modalitat idònia per a cada zona. Això es va començar la passada legislatura i es podrà dur endavant en aquesta.

Però vostè, amb la seva intervenció, ha vingut a dir que no tan sols volia que emprenguéssim la senyalització d'aquest tipus de monuments, als que nosaltres en principi pensàvem que feia referència, sinó a tots els monuments culturals possibles, jo li he de dir que no és que estiguem en contra d'això, el que passa és que les obligacions de la Conselleria són unes i els seus recursos són una mica limitats i seria entrar dins una responsabilitat bàsicament municipal, que no és que siguem contraris, en tot cas, a coordinar però mai a executar directament perquè creiem que són els propis municipis els qui han de dir quins són els monuments que volen que se senyalitzin, de quina manera, de quin tipus, etc.; nosaltres el que sí podem fer és col·laborar amb aquests municipis, ajudar-los, tant en el que sigui retolació, tant en la seva normalització com donar-los un disseny previst per a cada lloc on hagin d'anar, però fent-nos, de qualque manera, responsables de tot això, essent competència d'un altre i quan els nostres mitjans a vegades són insuficients per a complir aquelles obligacions pròpies nostres.

La idea, no vull dir que no sigui bona, però no li puc donar suport perquè llavors no la podria dur endavant. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. Té la paraula el Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sra. Consellera: bé, jo crec que quan es té la responsabilitat, s'hi ha d'assumir, quan es té la competència, s'hi ha d'assumir. Els ajuntaments faran la feina dins la seva àrea, dins la seva responsabilitat, els particulars facilitaran, o no facilitaran, una senyalització adequada al patrimoni cultural, però és realment preocupant que no s'estigui disposat a donar aquesta passa posant excuses pressupostàries perquè, més que res, no es tracta d'una inversió econòmica sinó de la creació d'uns determinats paràmetres, d'uns determinats elements, com han d'esser rètols, de quins materials han d'esser, com s'han de situar, quin tipus d'informació ha d'haver, en quines llengües s'han de redactar, cosa important, evidentment ha d'estar en català però si també hi ha d'haver uns elements de cara a l'exterior, si hi ha d'haver algunes indicacions en altres idiomes, almenys alguns determinats monuments, això és lògic.

Tot això, si es deixa, i ho he dit abans, al lliure arbitri de cada un dels municipis hi haurà senyalització però serà una senyalització molt diversificada i no és positiu, les senyals de trànsit estan uniformitzades gràcies a Déu, perquè sinó, cada país o cada municipi fes els seus coloretos en les senyals de trànsit es dificultaria la informació que es pretén donar.

Per tant, crec que aquest pla és absolutament necessari perquè si hi ha una iniciativa de la Conselleria de Cultura i des d'aquesta es demana als ajuntaments una relació, al final estam parlant d'unes poques desenes de rètols a cada municipi, petits, n'hi ha que són més rics i, en definitiva, el pla de senyalització pot tenir una primera etapa que són els elements fonamentals, com he dit és un cas que resulta patètic, a Palma mateix, una ciutat que vol ésser capital cultural del Mediterrani i ha de fer no sé quantes coses resulta que els seus grans edificis no estan senyalitzats, i clar, el turisme se n'ha d'anar amb el fulletó pel carrer, si és que aconseguix el fulletó, i anar veient si aquella casa és Can Olesa o Can Catlà, i això és absolutament ridícul i que, per tant, a una cosa tan elemental, li hem de posar fi, perquè donam una impressió negativa davant les persones que visiten aquestes illes.

L'únic poder públic que pot fer aquesta iniciativa, que li pot donar coherència, que pot animar els ajuntaments a tirar endavant amb això, i darrera els ajuntaments vénen els particulars, no ho dubti, és la Conselleria de Cultura, per tant, és una responsabilitat que si no es vol assumir no s'assumirà però recordem que això és absolutament incoherent amb les declaracions que va fer el President reclamant una actuació dins el món cultural de cara a aconseguir, entre altres coses, un turisme de més qualitat, i jo afegiré que si això no es realitza, i la meva impressió és que no es realitzarà o es realitzarà de manera fragmentària, hi haurà un ajuntament, allà on, com passa sempre, hi haurà una persona dins l'ajuntament que, interessada per la cultura, impulsarà això amb tota la seva bona voluntat però a l'ajuntament del costat, allà on dins aquella majoria municipal, la cultural no fa ni fred ni calor, la falta de senyalització cultural continuarà éssent una barrera perquè els visitants d'aquell municipi coneguin el patrimoni cultural, i amb això estam, és una cosa tan senzilla que crec que és realment absurd que es negui a secundar aquesta iniciativa però, una vegada més, constatam que en aquest Parlament ens movem més pel color del qui presenta les idees que pel seu valor. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula la Consellera per tancar la qüestió.

LA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS  
(Maria Antònia Munar i Riutort):

Sr. President. Sr Pons: responsabilitats sí, totes les que em corresponguin, assumir les competències, sí, totes les que tenguim, però vostè em demana alguna cosa més, em demana que assumeixi responsabilitats i competències que són d'altres, i m'ha posat un exemple molt clar, em posa com a exemple la ciutat de Palma, com creu que la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, amb el seu pressupost, que vostè coneix tan bé, pot senyalitzar l'Ajuntament de Palma, que té un pressupost, ell tot sol, igual que tota la Comunitat Autònoma, no que la

Conselleria de Cultura? Endemés vull dir, això que diu aquí en quinze o vint línies i que aquí exposa tan brillantment, té moltíssimes dificultats, no només basta que jo ho digui, els altres ho han de voler fer i em demana que coordini els ajuntaments de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa, els Consells Insulars, carreteres a través d'Obres Públiques, que també fa senyalitzacions, escolti'm, no és fàcil el que vostè demana, encara que aquí, aparentment sigui en dos folis, és una dificultat importantíssima i assumir unes competències que, en tot cas, l'única cosa que puc fer són recomanacions i llavors se seguiran o no se seguiran però, vull dir, fer plans recomanatius quan em ve just complir amb les meves responsabilitats i obligacions, em permetrà dir-li que la idea no em pareix dolenta però que no la puc assumir.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. Pel Grup Parlamentari MIXT té la paraula el Diputat Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Bé, jo l'altre dia vaig rebre a la meua casella un document elaborat per la Conselleria de Turisme, si no record malament, sobre dades turístiques i a les enquestes que feia, un dels principals motius de queixa dels turistes que ens visiten era que no hi havia una bona senyalització a la nostra comunitat, era un dels principals motius de queixa, n'hi havia d'altres que, evidentment relacionats amb el medi ambient i amb altres qüestions de qualitat o de preus, però aquest era un dels principals motius de queixa, és un tema que em va cridar l'atenció d'una forma destacada, jo no sé si la senyalització, en caràcter general, evidentment, correspon en part a la Conselleria d'Obres Públiques, que té responsabilitat damunt la xarxa viària i correspondria en alguns casos a la Conselleria de Turisme.

Sé que s'han començat a donar passes en algunes senyalitzacions no de béns culturals sinó d'altre tipus, de llocs turístics, com són platges, etc. amb un tipus de cartells que, per cert, quan es va fer la presentació, doncs, la veritat és que em va agradar molt com s'havia fet açò. Crec que aquest exemple, des del punt de vista cultural, s'hauria de seguir.

Jo m'he llegit amb detall aquesta proposta no de llei i la veritat és que, Sra. Consellera, amb les seves intervencions crec que no s'ha entès bé la proposició no de llei perquè jo, o almanco no ho he sabut llegir o el que aquí es desprèn no és concretament i exclusivament que corri amb les despeses i amb tot el pla la Conselleria de Cultura sinó el que concretament diu, independentment del preàmbul o de la intervenció que pugui haver fel el Sr. Damià Pons, és que en primer lloc s'estableixi una coordinació amb els ajuntaments i pels Consells Insulars, per a l'elaboració d'aquest pla, crec que açò no és costós, açò es pot fer, la veritat és que no és complicat de fer, només és mantenir unes reunions, fixar uns criteris i elaborar un petit document on es fixi com s'ha de fer aquest pla de senyalització.



Després, evidentment, entra la responsabilitat dels ajuntaments que és fonamental en els casos dels nuclis urbans, i en el cas de la xarxa viària, si s'ha de posar qualque senyalització, hauran de coordinar la seva activitat amb altres conselleries, concretament amb la d'Obres Públiques, i l'única cosa que diu aquí és que es prevegi un sistema d'ajudes, ajudes ben iguals que les que ha donat el Govern per retolar en català els carrers de les poblacions, mitjançant un conveni s'ha donat unes ajudes als municipis, etc.

Jo crec que del que es tracta és que es prevegi, no parlem de quantia d'aquestes ajudes, açò, jo crec que dins les possibilitats pressupostàries qui ho ha de preveure és la pròpia Conselleria i, per últim, del que es tracta és que periòdicament es doni informació de quines passes es donen en aquest pla, jo crec que açò, la veritat, entén que aquesta proposició no de llei va per aquí, crec que seria una passa important, que ens ajudaria a llevar aquesta mala imatge que hi ha per no tenir ben senyalitzada la nostra comunitat autònoma i, sobretot, en el tema cultural, i al mateix temps estic totalment d'acord amb el que diu el Sr. Pons en el sentit que deixar que per si mateixos siguin els ajuntaments qui ho facin, doncs, la veritat és que es bastant perillós, ja tenim exemples en aquest sentit d'ajuntaments que han pres iniciativa pròpia i amb molt bona voluntat ho han fet, però, la veritat és que la senyalització que han posat deixa molt que desitjar.

I en aquest cas, a l'illa de Menorca tenim exemples, concretament en el cas del municipi d'Alaior, d'alguns monuments prehistòrics i alguns documents que ha elaborat l'Ajuntament, que ho ha fet amb molt bona voluntat però que no són de la qualitat, ni de l'interès, ni dóna la informació que hauria de tenir aquesta documentació, i ja no diguem si anam a qüestions de senyalització, el mateix Ajuntament de Maó, governat pel Partit Socialista, doncs, la veritat és que té una senyalització que deixa bastant de desitjar; un dels grans problemes que tenen els turistes quan van allà és que es perden i no saben on van i quan volen cercar un monument, ja no diguem.

Per tant, jo crec que aquesta proposició no de llei és positiva i que no és difícil de complir, de dur-la a terme, i per tant li donarem en aquest sentit, el nostre Grup, el vot favorable. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. També, pel Grup MIXT té la paraula el Diputat Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, molt breument per dir, en la mateixa Unia que ha expressat el Sr. Peralta, que nosaltres, i jo personalment, estimo que es tracta d'una proposta constructiva i procuraré analitzar-la des d'una perspectiva, crec jo, objectiva, perquè tampoc no sóc de l'escola nihilista i, he de reconèixer en honor a la veritat, que últimament s'ha fet bastant en aquest sentit.

A Formentera mateix, jo record que fa uns anys, vaig buscar un dels monuments prehistòrics que hi ha allà i no hi havia forma de trobar-lo malgrat jo sóc d'aquelles terres, en canvi, últimament, he vist que està ben senyalitzat, sóc d'aquelles terres més properes, d'Eivissa, però vaig amb bastant freqüència a Formentera, i últimament està ben senyalitzat, en canvi hi ha altres bandes on no hi està, però això no vol dir que no s'hagi i que no es pugui elaborar un pla de senyalització, i aquí sí que vull dir clarament que el pla de senyalització és exclusivament del patrimoni cultural de les Illes Balears.

Per tant, aquí, clar que hi ha mancança de senyalització viària, d'on hi ha platges i d'on hi ha altres coses, però, del que es tracta aquí és exclusivament del patrimoni cultural de les Illes Balears, i que hi hagi un pla que, d'alguna manera, prengui unes mesures homologades, perquè aquí jo vull recordar una cosa: aquesta senyalització, com ha dit molt bé el Sr. Pons, s'ha de fer amb el mateix estil que les senyals de trànsit, per exemple, que estan internacionalment homologades, jo crec recordar, i ho dic també amb el mateix ànim constructiu, que les instàncies comunitàries europees també poden proporcionar una senyalització orientativa homologada, en aquest aspecte, de patrimoni cultural.

Per tant, això jo ho veig molt positiu, i en aquesta mateixa línia, crec que no hi ha cap excusa, com han dit abans de mancances pressupostàries, car amb la bona voluntat de tots, no es tracta que es malgasti res, sinó, senzillament, que la Conselleria de Cultura doni unes normes, elabori un pla, com es demana aquí, perquè sigui vertaderament efectiva aquesta aportació cultural a un, quasi, monocultiu econòmic, el turístic i que, per tant, se sembrarà per recollir molt més perquè indubtablement el turisme cultural és una assignatura pendent que tenim per captar a la nostra comunitat autònoma.

Per tant, el nostre Grup, com s'ha dit ja abans, i jo reafirm com a Portaveu, donarà suport a aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Parlamentari PSM I EEM té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. A la vista de com es troben molts dels nostres monuments històrico-artístics, la temptació que tenia el nostre Grup era de no donar suport a aquesta proposició no de llei, en definitiva les mines del rei Salomó encara se cerquen i les restes de l'Arca de Noé sembla que són en el mont Ararat però encara no les han localitzades prou bé.

Per tant, sí, necessitaríem un "Indiana Jones" per arribar a destriar allò que té de valor el nostre patrimoni. Tanmateix, si deixam la frivolitat de banda, nosaltres pensam que una proposició no de llei com aquesta hauria de trobar el suport de tota aquesta Cambra, per unanimitat, perquè el que proposa és elemental, és lògic, i el que sembla mentida és que encara no hi sigui.

Nosaltres voldríem veure també una homologació de rètols, voldríem veure aquesta europeïtat de què parlava el Sr. Damià Pons fa un moment i que concorda amb les paraules del President de la Comunitat Autònoma en el discurs d'Investidura.

Jo tenc aquí una nota de premsa que va sortir dia 3 d'abril del 1991 on, referit a una declaració del qui era en aquell moment Vice-president Hugué, ara President del Consell Insular de Menorca, en una pre-campanya electoral es parlava de Menorca com a patrimoni de la humanitat, i el comentarista, un periodista d'aquestes illes, deia que fa molta gràcia que se cerquin declaracions rimbombants quan la realitat pròpia dels monuments és molt altra: *De lo único que parecen haberse preocupado las autoridades ha sido de poner papeleras, de modo que cuando uno vaya por los caminos menorquines y quiere localizar tal monumento lo tiene fácil allí donde hay una papelera allí está.*

Bé, és una manera de referir-se a la manca de senyalització, aquest article és del Sr. Carlos Garrido, es publicà en el diari Balears de dia 3 d'abril, i té molta raó. Nosaltres voldríem insistir també en la necessitat d'una retolació pública que concordi amb les pròpies normatives i disposicions de la Comunitat Autònoma. El Decret 100/90 de 29 de novembre, que regula l'ús de les llengües oficials a l'Administració de la Comunitat Autònoma deixa ben clar en el seu article setè que s'han de redactar en català tots els rètols indicadors situats a les vies públiques- que depenen de l'administració de la Comunitat destinats a informar als transeünts i conductors i, vostès han de saber que això no és així i precisament per col·laborar i establir els lligams de col·laboració entre Administracions, que és imprescindible perquè les Administracions siguin eficaces, el Consell Insular de Menorca, per acord de dia 17 de desembre de l'any 1990, va encomanar un estudi sobre la situació en què es trobaven aquestes senyalitzacions, les que hi ha, no les que no hi ha, evidentment, i sortia una àmplia relació d'incompliments d'aquest decret i propostes de normalització lingüística. No hem tingut alhora d'ara cap resposta, aquesta relació es va enviar a la Conselleria d'Obres Públiques, al Servei de Carreteres, supòs que es va enviar, i també a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, de les Illes Balears. És una altra matèria, ja sé que no afecta el patrimoni monumental però sí que afecta el patrimoni cultural en general de les Illes Balears i la toponímia n'és part.

En conseqüència nosaltres donarem suport, sense més ambages, a aquesta proposició no de llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. López i Casasnovas. Vol fer ús de la rèplica el Sr. Pons?

Té la paraula el Sr. Marí i Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El Grup PP-UM entenem la postura del Sr. Damià Pons, que una vegada més, ve aquí a dir el que s'hauria de fer, i realment és molt fàcil donar lliçons, sobretot llavors quan no s'ha d'estudiar massa. Aquestes recomanacions que vostè ens fa aquí amb aquest proposició no de llei seria bo que les fes a un ajuntament d'Eivissa, allà on el Partit Socialista té responsabilitats de govern, i llavors la Comunitat Autònoma, ja fa algun temps, va donar diversos milions ... , em refereixo, Sr. Tur, a l'Ajuntament de Sant Joan de Labritja, el Sr. Tur diu que sí, que ho entén molt bé; així doncs, feia bastant de temps que la Comunitat Autònoma va donar diversos milions de pessetes per senyalitzar justament el monument més important que tenim a Eivissa, que es tracta de la Cova del Culleram, monument de l'època púnica, i el Sr. Tur sap molt bé que li hem demanat moltes vegades que aquesta obra es faci d'una vegada i encara no està acabada i, per tant, no està senyalitzada.

Hem de dir així mateix que, pel que coneixem dels nostres monuments, alguns estan senyalitzats i, per exemple, a Eivissa, es pot visitar el Puig dels Molins, o es pot visitar el Museu Arqueològic, que està senyalitzat amb aquestes senyals adaptades per la Comunitat Econòmica Europea, amb uns colors que distingeixen allò que és un monument.

Dit això, el nostre Grup pensa que la Conselleria de Cultura del Govern Balear fa tot allò que està al seu abast i a nosaltres ens agradaria molt, naturalment, poder dir que sí a aquesta proposta però no volem adquirir un compromís que llavors tendria alguna dificultat econòmica a l'hora de portar-lo a l'abast.

Dit això, el nostre Grup votarà que no però així mateix ens comprometem que des de la Conselleria de Cultura i des dels diversos Consells Insulars es faci aquesta tasca que tots pensam que és interessant.

Els vull avançar també que, pel que fa al Consell d'Eivissa, tenim alguns milions de pessetes destinats a aquesta campanya de senyalització per a l'any que ve i que la durem a terme si Déu vol.

Dit això, el nostre Grup votarà que no, però farà un esforç perquè els habitants de les Balears i els de les Illes Pitiüses, que són els primers que s'han d'aprofitar dels nostres beneficis culturals, puguin anar on la cultura hi té el seu bressol. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per què em demana la paraula, Sr. Tur?

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, per al·lusions, ja que se m'ha al·ludit directament, però en qualsevol cas no consumiré el torn del Portaveu del Partit Socialista.

EL SR. PRESIDENT:

Únicament per al·lusions té la paraula per un temps màxim de tres minuts.

EL SR. TUR I TORRES:

Moltes gràcies, Sr. President. Lament haver d'intervenir en aquest cas perquè no hagués estat necessari en cap moment donat que, no sé per què el Sr. Marí i Tur, ha fet referència a un ajuntament en concret, en aquest cas de l'illa d'Eivissa, però ja que ho ha fet em crec en la necessitat de donar una explicació molt breu i, simplement, dir que, d'aquesta obra en qüestió, en els pressuposts del 1990 el Grup Socialista va presentar una esmena per restaurar aquesta Cova del Culleram, que està en el terme municipal de l'Ajuntament de Sant Joan, a Eivissa, que va esser rebutjada pel Grup Popular però que també dins aquest exercici 1990, a l'hora de tancar els pressuposts, per un romanent que quedava, es van concedir cinc milions de pessetes per a aquesta obra, aquesta obra es va adjudicar dins el 1991 i no s'han començat encara les obres per un problema, no de l'ajuntament sinó de l'empresa adjudicatària, però que s'hi està damunt i es començaran d'un moment a l'altre, el que sí que puc assegurar aquí és que està adjudicada i que, per tant, aquest ajuntament, que repeteixo, no voldria haver hagut de sortir aquí a donar cap explicació, no té cap responsabilitat al respecte. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel torn de rèplica té la paraula el Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Bé, aquesta idea del pla de senyalització no és una acció brillant, no hi ha inauguracions, no hi ha grans muntatges però és una labor sòlida que permet generalitzar el coneixement del nostre patrimoni cultural d'acord amb les mateixes paraules que va dir el Sr. President, si volem turisme de qualitat aquesta oferta ha d'estar accessible a les persones que ens visiten i també, lògicament als ciutadans de les Illes Balears.

Quan parlava la Sra. Consellera i quan parlaven els altres grups he pensat que l'exemple de falta de senyalització, basta que sortim a aquest carrer, Ajuntament de Palma, rètol indicatiu de ... què és allò?, quan es va fer? Consell Insular de Mallorca, edifici neogòtic, quan es va fer? algú es deu pensar que és del segle XIV si va un poc despistat i no coneix massa els estils. Continuem caminant, aquí hi havia un convent importantíssim, no hi ha cap element que el recordi, això, als països que tenien monuments i els han destruït ho recorden. Aquí hi ha el Parlament de les illes Balears, obra un tant modernista del Sr. Miquel Madurell, hi ha cap rètol indicatiu, apart dels lògics que hi ha, com el de "Parlament de les Illes Balears"? Però, és que cada dia hi ha turistes aquí davant que miren la porta i no reben cap informació de res de res. Això, si continuem cap a la catedral, el mateix, els edificis, ocupats pels militars, Ca l'Ardiaca a l'altre costat, tot absolutament sense senyalització. Veu, això és l'exemple més elemental; jo sóc un turista, veng de França, em passeig per aquesta ciutat i surto tan ignorant com he entrat.

Aquesta responsabilitat és fàcil d'assumir, ara, no es vol assumir perquè ve de la iniciativa de l'oposició, perquè està marcada per un determinat color polític, això és absolutament ridícul, aquí no hi ha color polític, aquí hi ha una demanda que es compleixin les paraules que va dir el President a la investidura, si volem turisme de qualitat, donem-li una oferta de qualitat etiquetada, perquè clar, si un va a un supermercat ha de saber si compra un camembert o si compra un cabrales, i aquí tot és igual, hi ha les façanes però no hi ha cap indicació pràcticament de res, hi ha petites coses en un municipi o en un altre, però això, en conjunt és absolutament insostenible, hi ha d'haver una actuació, si aquesta actuació no es fa des de la Conselleria de Cultura, si no es tracta de pagar, la proposició no de llei, en el punt segon, Sra. Consellera, llegeixi la proposició, no llegeixi només el que li redacten perquè llegeixi aquí, i diu que preveurà un sistema d'ajudes als ajuntaments la capacitat econòmica dels quals no permetés la senyalització, i quants ajuntaments hi ha que no poden pagar dues dotzenes o quatre dotzenes de rètols? Seran petits ajuntaments amb un pressupost totalment escafit però els grans ajuntaments, com Palma, es poden pagar, lògicament, la seva pròpia retolació i ben pagada.

Per tant, crec que és una cosa lamentable, indica que no hi ha una voluntat d'entrar a resoldre els problemes, ni tan sols els problemes més elementals, i si no resollem això, com volem resoldre problemes molt més espaiosos?

I per acabar, em voldria referir al Sr. Marí i Tur. Si cada vegada que en intervenir aquí hem de treure elements com que els socialistes a tal ajuntament, o a tal Consell Insular, o a Madrid, o allà on vulgui, fan o deixen de fer..., miri, aquí som Diputats del Parlament de les Illes Balears, complim, complesc, ara, en aquest moment, d'acord amb el que diu l'Estatut que és controlar l'acció de govern, impulsar l'acció de govern des d'aquest Parlament, des d'aquest Parlament, jo no estic a l'Ajuntament de Sant Joan de Labritja ni estic a l'Ajuntament de Costitx, estic allà on toca i faig un debat sobre el tema que pertoca, que és una àrea de responsabilitat exclusiva d'aquest govern de la Comunitat Autònoma; és molt fàcil quan un té un problema anar a donar les culpes al veïnat, però el problema hi és, és aquí dins i si no es vol resoldre és una responsabilitat aquesta falta de resolució del problema, d'afrontar el problema, tan sols és una responsabilitat d'aquest govern, una responsabilitat de la Sra. Consellera de Cultura. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Volen fer ús de la paraula dins el tom de contrarèplica? Sí, té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Amb el mateix ànim i amb la mateixa perspectiva, direm objectiva, jo voldria fer una crida aquí al grup majoritari perquè, d'alguna manera, crec que, per sistema, no s'ha d'impedir que una proposta constructiva prosperi, i dic això, i no pensava intervenir, perquè s'han mesclat aquí una sèrie de coses que no tenen res a veure amb això, parlam de senyalització del patrimoni cultural, no es tracta d'assenyalar ajuntaments, de si un ha fet una cosa i si aquest és socialista i si l'altre no ho és. Jo vull aprofitar l'avinentsa per no parlar ni de Campanet, que és d'allà on és el Sr. Damià Pons, si no m'equivoc, ni de Sant

Josep, que és d'allà on és el Sr. Marí i Tur, però li vull recordar, al Sr. Marí i Tur, que l'alcalde actual de l'Ajuntament de Sant Joan és de la FIEF i ell assenayala sempre Sant Joan de Labritja, i Sant Joan de Labritja és un ajuntament més d'Eivissa i Formentera i un ajuntament al quall aniria molt bé aquest pla de senyalització del patrimoni cultural.

Dit sigui amb tota amistat i cordialment, per a uns i els altres, no traguem les coses del seu context i fem el que s'ha de fer aquí: veure les coses des d'una perspectiva objectiva.

Tengui per segur que si s'aprova aquest pla de senyalització l'alcalde, el batle, que diuen aquí, de Sant Joan de Labritja serà un col·laborador més i aquell ajuntament també, i, per tant, crec jo, que això és el que hem de fer aquí i deixar-nos d'altres històries. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Procedirem, idò, a la votació. Sres. i Srs. Diputats que votin a favor es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden assegurar.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets? Gràcies, poden assegurar.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenguin? No n'hi ha.

El resultat de la votació ha estat el següent: a favor, 27; en contra, 30; abstenció, cap. En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de Llei núm. 1657 presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA sobre elaboració del pla de senyalització del patrimoni cultural de les Illes Balears.

B. 1.-) PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 1557/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM, RELATIVA A CONVENIS DE PROMOCIÓ DE LA LLENGUA I CULTURA CATALANES A L'ESTRANGER.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent que és la Proposició No de Llei núm. 1557 presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM sobre convenis de promoció de la llengua i cultura catalanes a l'estranger. Té la paraula, en nom del Grup proposant el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El projecte d'Europa nova que s'està construint, a desgrat que de vegades bufin vents que són contraris des de l'Europa dels estats, esdevé per a nosaltres una esperança i una idea per la qual més val treballar. Defensem una Europa pluricultural, on sigui possible la convivència lliure i pacífica, com succeeix amb l'ecologia igual, idò, succeeix amb l'existència humana, és a dir, la varietat és riquesa. Per açò, els ecologistes pensen, i pensam, que cal lluitar contra les tendències de monopolització cultural, és a dir, ens oposam als qui creuen que les cultures, demogràficament o econòmicament grosses, han d'assimilar i menjar-se les més petites.

A l'Europa del futur, la llengua i la cultura catalanes, amb tota la seva riquesa, varietat i modalitats, hi ha de tenir presència, i no com un apèndix d'una altra cultura, o d'una altra llengua, per molt que sigui oficial de tot un estat; vull dir amb això que ens sembla molt bé que l'Estat espanyol hagi creat el Instituto Cervantes per promoure la difusió del castellà arreu del món, és una cosa necessària i positiva, però amb la mateixa força que aplaudim aquesta mesura governamental, tenim el dret constitucional espanyol, segons l'article 3, apartat 3, de la Constitució, o l'article 149, apartat 2, de la Constitució, tenim el dret constitucional d'exigir una eina semblant al Instituto Cervantes per a la nostra llengua, un instrument paral·lel i autònom que, en honor del creador de la prosa catalana, es podria dir molt bé "Ramon Llull" però es podria dir també de moltes altres maneres.

Amb "Institut Ramon Llull" o sense, allò que esdevé imprescindible per al futur del català com a idioma modern és que aquesta llengua tingui accés al concert universal de la cultura amb personalitat pròpia i sense presentar-se com un subconjunt subsidiari d'un subsistema espanyol sùbdit d'un gran mercat anglosaxó, un mercat cultural, però no només cultural.

I és que la normalització del català, com diu un document de l'Institut d'Estudis Catalans, organisme que com vostès saben és de reconeguda autoritat per a tots els temes que afecten la llengua catalana, ha de formar part, la normalització del català, d'un projecte col·lectiu que compregui tots els aspectes de la vida cultural, econòmica i social ja que no és imaginable que puguem compaginar les aspiracions i la preponderància social del català amb posicions que acceptin la subordinació política, econòmica i cultural d'aquesta llengua.

Aquí ve, idò, una primera constatació a partir de l'exposició de motius que presentam en aquesta proposició no de llei. No tenim instituts de promoció exterior de la nostra llengua, vull recordar que l'Instituto Cervantes, amb tants pocs mesos com té d'existència ja compta amb quaranta centres arreu del món, i no són acceptable, malgrat que respongui a una mesura de bona voluntat les declaracions del seu director Nicolás Sánchez Albornoz, quan deia que no veia cap contradicció entre el fet que Cervantes, l'institut, - s'hagi creat per difondre el castellà perquè estam disposats també a ocupar-nos si cal d'altres llengües, i és més, procurarem que les activitats del instituto no deixin de banda activitats relacionades amb la cultura catalana, basca o gallega en la mesura de la demanda que tinguin.

Bé, açò respon a una idea de bona voluntat però a una idea de subsidiarietat del nostre idioma, que no és, en el nostre entendre, assumible; en canvi, sí que ha estat per a nosaltres una bona iniciativa la que ha tingut la Generalitat de Catalunya de crear el consorci de la projecció exterior de la cultura catalana, que tindrà molt aviat dues seus a Franckfurt i a París, supòs que la Conselleria de Cultura i Educació de les Illes Balears en deu estar assabentada, nosaltres voldríem que davant els reptes que tenim com a nació, és a dir, com a gent que parla la llengua catalana arreu del món, puguem tenir una fórmula que a la vegada combini les escasses possibilitats pressupostàries que es té en aquesta comunitat per impulsar programes culturals d'ambició però rendibilitzant el màxim aquests esforços econòmics. Com? Senzillament fent cas de les resolucions i recomanacions del II Congrés Internacional de la llengua Catalana, que s'inaugurava precisament en aquestes illes el mes d'abril del 1986, i una de les recomanacions afectava la necessitat de comptar amb un organisme semblant al Tractat d'Unió que té la llengua neerlandesa, era un exemple que posava, per cert, un il·lustre, un important estudiós de la nostra llengua i intel·lectual de les nostres illes, l'eivissenc Isidor Marí.

Idò bé, aquesta és la voluntat que té la proposició no de llei, nosaltres demanam que el Govern de les Illes Balears, a instància d'aquest Parlament, estableixi convenis pertinents per participar d'una forma cooperativa amb els governs autònoms de Catalunya i el País Valencià, tant de bo que també ho poguéssim fer amb el Departament dels Pirineus Orientals, per part de l'Estat francès, perquè també allà la llengua catalana, encara que en situació de minorització, hi té una presència; i d'aquesta manera poguéssim tenir accés i presència als llocs on es decideixen, on es fan les polítiques lingüístiques, les polítiques culturals i la vida acadèmica i universitària a Europa, bàsicament, i al món. Gràcies, Sr. President.

*(El Sr. President s'absenta de la sala i la Sra. Vice-presidenta presideix el debat)*

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari MIXT té la paraula el Sr. Pascual. Perdonin, té la paraula la Consellera de Cultura.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. No podem acceptar aquesta proposició no de llei que ha presentat el Grup Parlamentari PSM i EEM perquè, com vostès sabran, ja des de fa temps, la nostra comunitat autònoma manté una col·laboració permanent i estable amb els Governos de parla catalana com són els de les generalitats catalana i valenciana per tal de promocionar la llengua i les cultures a l'estranger; un exponent clar n'és el de participació, que hem fet conjuntament a fires internacionals d'entitats lingüístiques i culturals, que contribueixen a un millor coneixement de la nostra idiosincràsia i d'aquestes comunitats de parla catalana, a més no falta l'interès per a iniciatives com puguin ésser el Consorci de la Projecció Exterior de la Cultura Catalana, el COPEC, aprovat pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, per bé que aquesta iniciativa, com vostè sabrà, està encara en tràmit, manca acordar-ne els estatuts, determinar les entitats i els organismes

públics i privats que hi poden participar, definir-ne les funcions, etc.

No cal que li digui que les relacions amb aquests dos governs són òptimes en molts aspectes i, especialment, en tots aquells que fan relació al patrimoni que compartim, i en aquest sentit, com a acceptació de la realitat lingüística comuna, tant dins els respectius territoris com de cara a l'exterior, el projecte d'equiparació de les titulacions oficials s'encamina per a la població adulta que, del coneixement de la llengua pròpia, s'expedeixen a cada una d'aquestes diferents comunitats.

De la mateixa manera, les actuacions dutes a terme per fer efectives les mesures aprovades, com vostè ha dit, pel Parlament europeu en la resolució de dia 11 de setembre del 1990, tenen com a objectiu aconseguir de forma consensuada el reconeixement del català a la Comunitat Europea.

Tanmateix hem de desestimar, Sr. López i Casasnovas, aquesta Proposició no de llei, atès que, com vostè sap, establir convenis de cooperació amb altres comunitats autònomes, a tenor del que disposa l'article 17 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, pressuposa la prèvia autorització de Corts Generals, tràmit que, sincerament, crec que es manifesta innecessari quan actuacions com les esmentades i d'altres que podrien sorgir, es poden realitzar a la pràctica d'una forma més eficaç i més expedita.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. No m'estranya aquesta actitud a la vista de l'anterior proposició no de llei, nosaltres consideram que moltes i bones paraules hi ha per part de la Consellera però les accions, jo crec que, no diré que siguin nul·les, n'hi ha, i jo sempre li he reconegut, el que passa és que són poques i, probablement, no suficients per investir el repte que tenim tots; jo m'he estalviat de llegir un paràgraf d'un llibre que no estic per recomanar però que si volguessin llegir els hi faria molt de profit, es diu El futur de la llengua catalana, i en aquest llibre, precisament, es concreta que un país que té realment una llengua pròpia, parlada normalment per uns deu milions de persones pot presentar les seves exigències amb el mateix dret i la mateixa autoritat que Dinamarca, Grècia o Suècia, però clar, han d'ésser deu milions, no sis-cent mil per una banda, sis milions per una altra, hi ha d'haver una acció coordinada i participativa.

Per cert, vostè ha dit, i ho ha dit bé, que un conveni entre dues comunitats autònomes implica passar per les Corts Generals espanyoles, així ho diu la Constitució, nosaltres en aquell moment ens hi vàrem oposar, a aquesta norma constitucional, però una volta aprovada el que voldríem veure és que la Constitució es compleix i que hi ha una iniciativa per part d'aquest Parlament i per part d'altres parlaments, i arribam a les Corts Generals a veure si és que allà dalt, a Madrid, hi ha el dimoni o què hi ha, perquè un conveni ben plantejat, ferm, és el que necessitam a més a més perquè les relacions, que vostè ha dit que eren òptimes entre les tres comunitats autònomes, es converteixin a més a més en eficaces. És evident que s'està

promovent la publicació de llibres, de les obres de Ramon Llull, és un fet positiu, és evident que vostès han participat a l'EXPOLANG, d'una manera concordada, però també és evident que tot açò són mesures puntuals i que estaria molt bé que els nostres escriptors, quan dic els nostres dic els de tot el domini lingüístic poguessin accedir a Franckfurt d'una manera pròpia, directa, amb una presència molt més autònoma que la que hem tingut en aquests moments, i tot açò ho faria possible un conveni d'aquestes característiques com el que podríem dissenyar, si vostè vol, en comissió parlamentària, estic segur que trobaríem el suport i la col·laboració de tots els grups parlamentaris per a aquestes actuacions.

En definitiva, lament que no s'aprovi la proposició no de llei atesa la força política que vostè d'alguna manera representa, però que, en qualsevol cas, l'esperit d'aquesta proposició no de llei m'agradaria que quedàs planant damunt aquesta Cambra cap al futur.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Seré molt breu. Li contestaré, Sr. López i Casasnovas, amb una altra pregunta, la meua pregunta és, hi ha qualche cosa que no es pugui fer sí aquest conveni no se signa?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Pel Grup Parlamentari MIXT té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. estam davant una proposició no de llei que, en la meua opinió, té elements positius i té elements que no són tan positius. Parla aquesta proposició no de llei que el Govern de la Comunitat Autònoma ha d'establir convenis amb els governs autònoms de Catalunya i el País Valencià amb ordre, col·laboracions estables de promoció de la llengua i cultura catalanes, naturalment després diu, com a, pròpia de les Illes Balears a l'estranger.

Aquí, jo vull separar clarament els dos camps. Camp de la llengua, camp de la cultura. Però abans faré un preàmbul sobre qualche cosa que ja hem discutit i, a posta duc aquest llibre, aquí diverses vegades també, no fa gaire el Sr. Vidal ja va tenir un enfrontament dialèctic, no sé si amb el mateix Sr. López i Casasnovas o amb un altre membre del seu Grup Parlamentari, sobre el País Valencià.

El tema País Valencià, a nosaltres no ens agrada, i li diré per què no ens grada, no només perquè a nosaltres no ens agraden els Països Catalans, sinó per una altra raó. Independentment d'això, jo pens que, des d'un Parlament d'una comunitat autònoma, s'ha d'esser escrupolosament respectuós amb les denominacions i amb els símbols de les altres comunitats autònomes, i a posta he duit el llibre, i diu "Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana", Llei Orgànica 5/1982 de 1 de juliol, l'article primer, diu, el poble valencià, etc., etc., etc., es constitueix en comunitat autònoma organitzat històricament com a Regne de València, i al final de tot diu, amb la denominació de Comunitat Valenciana; l'article 1.2, la Comunitat valenciana és l'expressió de la voluntat tal, tal, punt 3, la Comunitat valenciana té per objecte reforçar ... ; per consegüent, jo crec que el Parlament de les Illes Balears sempre que parli d'una altra comunitat autònoma ho ha de fer amb el nom oficial, ens agradi o no ens agradi, i per consegüent, sempre que surti algun nom d'una comunitat autònoma que no sigui l'oficial, jo o algun membre del meu Grup pujarem a aquesta tribuna per protestar, bé, per protestar, per dir que no estam d'acord perquè igualment tampoc no estariem d'acord que des d'una altra comunitat autònoma no ens diguessin Illes Balears i ens diguessin una altra cosa, que també ha passat.

Per consegüent això és un tema que a mi m'agradaria donar-lo per tancat definitivament però he duit el llibre a posta perquè consider que s'ha d'anar molt alerta amb les paraules quan es parla d'unes altres comunitats.

Respecte de la llengua, nosaltres estam totalment d'acord amb la unitat de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, que aquí té dues formes, la forma estàndard, que la forma estàndard no ha d'esser el català del Principat sinó el conjunt, la mitja de totes les maneres de parlar; molt bé, hi ha una llengua estàndard, que hem de promocionar conjuntament i cooperativament a l'estranger, estam totalment d'acord amb això. Però després diu cultura catalana, aquí ja no estam d'acord, perquè com diu el Sr. Tolo Güell, què té a veure el ball de bot amb la sardana? Que té a veure? No és el mateix una cultura de llengua catalana que una cultura catalana i nosaltres tenim una cultura, que potser de llengua catalana, però la nostra cultura és cultura mallorquina, cultura menorquina, cultura eivissenca i formenterera, però no és cultura catalana, serà cultura en llengua catalana.

Per consegüent, amb la segona part no podem estar d'acord perquè aquí hi ha una forma de veure les coses, naturalment, que correspon a una visió que la nostra nació són els Països Catalans, cosa que nosaltres no compartim perquè nosaltres defensam el nacionalisme balear, per tot això, com que té elements positius i té elements negatius, nosaltres ens abstenrem en aquesta proposició no de llei.

*(El Sr. President reprèn la direcció del debat)*

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA té la paraula el Sr. Moll i Marquès.

EL SR. MOLL I MARQUÈS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. La veritat és que jo, després de sentir que aquí s'invoca el simpatiquíssim personatge Tolo Güell com a argument d'autoritat, jo ja no sé què hem de fer. Sr. Pascual, m'ha deixat anorreat, per no dir una altra cosa, perquè d'això que ha fet el Sr. Pascual al "pepgonellisme" més pur no hi ha ni una passa, un parell de mil·límetres, ho dic amb una certa indignació perquè crec que ja hauríem d'haver superat aquestes polèmiques.

Jo, fins i tot, volia fer una observació prèvia als companys del Grup del PSM i EEM en un altre sentit. Al preàmbul de la seva proposició no de llei ens inventen una paraula, ens parlen que ha d'esser objecte, o ha estat objecte, d'anàlisi i estudi per part d'instàncies polítiques i culturals del nostre àmbit "nacionalitari". Sr. López i Casasnovas, vostè és perfectament conscient que això no existeix, això no vol dir res, és una paraula per esser una fulla de parra, i per tant és un indicatiu d'inseguretat. N'hi ha hagut d'altres en aquesta transició democràtica, de paraules d'aquest estil, la primera es va utilitzar a la Constitució Espanyola, article 2, que parla del dret de l'autodeterminació de nacionalitats i regions, és a dir, s'utilitza la paraula nacionalitat en un sentit que no té aquesta paraula, o almanco, no el reconeix la Reial Acadèmia amb una accepció per designar un territori, una nacionalitat no és un territori, una regió sí, però clar, com que no es podia dir nacions es va dir nacionalitats, es va fer aquest invent.

Ara vénen vostès i ens parlen de "nacionalitari" per no dir nacional, i jo crec que és una llàstima, vostès haurien d'haver posat nacional aquí, perquè, a més, a força de dir-les, les paraules perden virulència, i això passa amb totes les paraules, va passar fins i tot amb la paraula autònom, que al principi era massa escandalosa i es parlava de governs autonòmics, que vol dir el mateix però semblava una cosa més provisional això d'autonòmic, avui en dia ja tothom diu autònom i no passa res, i jo crec que nacional, o es diu o no es diu, o es vol dir o no es vol dir, però si vostès volen dir nacional diguin nacional no diguin "nacionalitari" que no vol dir absolutament res.

No fomentin la por a les paraules, la por que ens ha demostrat el Sr. Pascual, que està tan terroritzat que no es digui Països Catalans i que la nostra cultura no sigui catalana, deu esser xinesa, si no és catalana, jo entenc que és catalaníssima, de la mateixa manera, com és natural, és mallorquina, és menorquina o és eivissenca, que la cultura de Lleida és una cultura lleidatana, la cultura de Castelló és una cultura castellanenca, lògicament el seu conjunt està dins un conjunt de cultura catalana. No fomentin la por a les paraules.

Dit això hem de dir que estam d'acord amb la seva proposta i li donarem suport, i m'agradaria explicar breument per què. Nosaltres entenem que és funció fonamental de tot govern difondre la realitat cultural del poble al qual representa i difondre-la també a l'estranger, i en el nostre cas tenim un motiu addicional que ja s'ha utilitzat tantíssimes vegades, que és el turisme, i si volem incentivar un turisme de qualitat, també s'ha

dit aquí avui, avui mateix, un parell de vegades, hem d'incentivar el turisme cultural i, en conseqüència hem de fomentar la nostra cultura, la nostra llengua, a l'estranger, perquè hem de fer tot el possible perquè el major nombre possibles de visitants ja coneguin la nostra realitat cultural i lingüística quan vinguin a visitar-nos.

Jo diria fins i tot més, jo crec, estic convençut que la difusió d'aquesta realitat cultural als països emissors de turisme pot esser un incentiu addicional per venir a Balears. No sé si aquesta experiència l'hauran feta alguns dels Srs. Diputats, però puc assegurar que la nostra cultura té ganxo, ganxo en el sentit de simpatia, una cosa que la fa simpàtica, els estrangers que entren en contacte amb la nostra cultura automàticament es converteixen en uns entusiastes defensors i impulsors de la nostra cultura i, per tant també, de la nostra terra, i els ho diu qui ha tengut oportunitat de comprovar-ho personalment, a la meua època de professor encarregat de curs de català a l'Universitat de Munich vaig poder comprovar que els estudiants d'aquella universitat que venien a les classes de català estaven interessadíssims en la nostra realitat, i una de les meves alumnes d'aquell temps, avui catedràtica d'universitat a Franckfurt, és una entusiasta activista de la nostra cultura, i els puc assegurar que no és mèrit meu sinó que és mèrit de la nostra cultura.

El foment de la nostra cultura, per tant, és una feina agraïda i que val la pena prendre-la seriosament i fer-la d'una manera seriosa. Ara bé, com fer-ho? Efectivament és una activitat molt cara, no és a l'abast de les possibilitats del nostre govern, i jo crec que, també s'ha dit aquí, no tendria per altra banda sentit fer-la d'una manera fraccionada, no ens interessa donar una imatge fraccionada de la realitat cultural de la qual formam part. No seria bo que cada un dels països de cultura catalana anàs pel seu vent i fes aquesta tasca independentment un de l'altre. Per tant crec que és lògic i és assenyat, que és una paraula que ve de seny i que per tant està molt arrelada a la nostra realitat, fer aquesta tasca conjuntament amb les altres comunitats autònomes que configuren el nostre àmbit cultural i lingüístic, un àmbit cultural i lingüístic que, a Franckfun sobretot, però vaja, per tot el món cultural, que allà no tenen por de les paraules, se'ls hi diu Països Catalans, Sr. Pascual, vostè vagi a Franckfurt, vagi a la Universitat de Franckfurt, a la biblioteca catalana de la Universitat de Franckfurt, que té uns vint mil volums, i allà veurà que es parla dels Països Catalans, sense cap mania, perquè li donen el contingut que té, cultural i no cap altre implicació imperialista com vostè aquí insinua.

En conseqüència, ens sembla que seria molt bo fer aquest conveni, un conveni d'acord amb l'Estatut d'Autonomia, article 17, que diu que en matèria de prestació i gestió de serveis propis de la Comunitat Autònoma aquesta podrà celebrar convenis amb altres comunitats autònomes.

Sra. Consellera, vostè ens diu que per això es necessita l'autorització prèvia de les Corts, això no és cert, l'article 17 només diu això que he llegit aquí, i l'article 145 de la Constitució el que diu, si el Sr. President em permet la cita, és que els estatuts, i és el que fa el nostre aquí, podran veure els casos, requisits i termes en què les comunitats autònomes podran celebrar convenis entre elles per tal de complir i prestar serveis que els siguin propis. En els altres casos, els acords de cooperació requeriran l'autorització de les Corts Generals, en els altres casos, però supòs que és indiscutible que el foment de la

nostra cultura és un servei propi de la nostra comunitat autònoma, no necessitam autorització prèvia, el nostre Estatut, article 17, diu que el que hem de fer és fer el conveni, notificar-ho llavors a les Corts Generals, i si en el termini de seixanta dies no diuen res aquest conveni està en vigor. De manera que no és qüestió d'una autorització prèvia.

Ara bé, els senyors del PSM i EEM proposen que el conveni es faci amb els governs autònoms de Catalunya i del País Valencià, i aquesta és una proposta que es pot interpretar de dues maneres, o bé que València entri en el consorci de projecció exterior de la cultura catalana, i jo desgraciadament dubto molt que ho faci, perquè el Govern valencià encara ha de tenir massa en compte els incultes que diuen que la cultura valenciana i la catalana són diferents, són dues coses diferents, i aquí ja vull dir que encara que València no hi entri, nosaltres hi hauríem d'entrar, o també podria voler dir que el nostre govern, apart d'entrar en el consorci amb Catalunya ofereixi al Govern de València la possibilitat de promocionar conjuntament la nostra cultura, la seva i la nostra, que és la mateixa, a l'estranger, fariem un conveni amb Catalunya i un amb València; qualsevol de les dues opcions, a nosaltres, ens va beníssim, creiem que aquesta segona seria interessantíssima, seria molt bo provar-ho perquè si l'aconseguíssim fariem un gran servei a la nostra cultura catalana de tots, dels catalans del Principat, dels catalans de València i dels catalans de les Illes Balears, crec que seria bo que ho féssim. I a mi no em preocupa en absolut que vostès li diguin País Valencià, entre d'altres coses perquè l'Estatut de València diu Comunitat Valenciana, i l'Estatut nostre diu Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i no cada vegada que es volen referir a les Illes Balears exigim que ens diguin la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, Illes Balears ens basta bé. Per tant, País Valencià, a nosaltres no ens preocupa en absolut.

Però jo voldria demanar als senyors del Govern, i en conseqüència al grup majoritari que li dona suport, si no serien capaços de canviar l'actitud que ha anunciat la Sra. Consellera, apart que l'argument que ens dona és un argument utilitzat ja altres vegades, ho reconec, però que a mi m'ha semblat sempre molt poc consistent, diu, no podem acceptar això que vostès ens proposen perquè ja ho fem, perdoni, si ja ho fan, per què no ho han de poder acceptar? Com a mínim, s'abstinguin i permetin que s'aprovi amb els nostres vots, és a dir, com que ja ho fem ens abstenem, molt bé, ara, com que ja ho fem no ho acceptam, no ho entenc, perquè llavors resulta que es desautoritzen a vostès mateixos, el Parlament rebutja una cosa que vostès ja fan, el fet lògic seria que diguessin, vostès són uns indocumentats, no saben que això ja ho fem, però vaja, com que ja ho fem li donarem suport, però no, com que ve de l'oposició li deiem que no passi el que passi. Ens sembla que és una actitud poc constructiva i en conseqüència els demanaria que canviassin d'opinió. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. Té la paraula la Sra. Munar.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Realment és bastant absurda la presentació que ha fet el Sr. Moll d'aquest tema. En primer lloc, per dir que si una cosa el Govern ja la fa l'oposició no entén perquè no s'accepta encara que la tornin a proposar, perquè no té sentit que s'accepti una proposta que ja es dur a terme, el raonament juga a favor i en contra.

Per una altra part vostè, tal vegada, sabrà molt de llengua catalana però d'interpretar l'Estatut d'Autonomia en xerra molt, però en sap poc, perquè sí, és veritat que hi ha un article 17 que diu d'alguna manera el que vostè ha llegit però no l'ha interpretat bé, però és que del que ja no té ni idea és de la disposició addicional segona que fa esment claríssim a aquest tema: "Essent la llengua catalana també patrimoni d'altres comunitats autònoms, apart dels vincles que es puguin establir entre les institucions de les comunitats esmentades, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears podrà sol·licitar al Govern de la nació i a les Corts Generals els convenis de cooperació i de relació que es considerin oportuns per tal de salvaguardar el patrimoni lingüístic comú", és un exemple claríssim del que parlàvem, de les necessitats de sol·licitar acords generals, autoritzacions, per fer un conveni que de qualsevol manera, tenint aquest conveni no podríem fer res que no puguem fer exactament igual sense tenir el conveni.

La diferència de proposar d'un costat a l'altre és que vostès proposen i nosaltres ho hem de fer, aquí està la diferència. Nosaltres tenim tanta estimació com vostès puguin tenir a la llengua, a la cultura catalana, tant el grup proponent com el que ha anunciat el seu suport, però creiem que tenim raó, que realment la interpretació dels articles és la que nosaltres fem i no la que ha fet el Sr. Moll i que realment anar a Corts Generals a sol·licitar una autorització per fer un conveni quan no ens permetrà fer res que no en puguem fer sense, ens pareix una pèrdua de temps i, la veritat és que tenim en aquests moments moltes coses a fer en bé de la llengua, en bé de la cultura i en bé, en general, de tot el nostre poble.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. Vol intervenir el Sr. Moll en la qüestió oberta? Té la paraula el Sr. Moll.

EL SR. MOLL I MARQUÈS:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, per lamentar que la Sra. Consellera, que està molt nerviosa, veig darrerament, sigui tan agressiva, perquè no hi ha per què, no tenc ni idea, vostè, pel que es veu, és l'única que té idea, perdoni, sigui una mica més modesta i no me digui que no tenc ni idea, entre altres coses perquè no estic en absolut d'acord amb la interpretació que vostè ha fet.



La disposició transitòria, endemés ho diu clarament. Jo no tenc la culpa, perdoni que jo també em posi en aquest pla, que vostè no sàpiga llegir, però diu la disposició addicional, i ara la cercaré, "apart dels vincles que es puguin establir entre les institucions de les comunitats esmentades", un d'aquests vincles és aquest conveni que aquí es proposa, res més, llavors es parla de convenis de cooperació, que són uns altres diferents, dels convenis de prestació de serveis, em sap molt de greu, si vostè no sap llegir no és culpa meua, però no sigui tan agressiva, sigui més modesta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. Per tancar la qüestió té la paraula la Consellera Sra. Munar.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Sr. President. Em sap molt de greu, Sr. Moll, no he volgut molestar-lo, crec que vostè ha estat un impertinent dient que no sé llegir i la disposició addicional segona parla clarament que per fer el que vostè demana és necessària l'autorització de Corts Generals, és vostè qui no sap interpretar, en tot cas, i li demanaré un informe que li farà arribar perquè estigui convençut, Sr. Moll, perquè abans de venir aquí ho he fet mirar i això és com jo li dic i no així com vostè ha interpretat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. Continuant dins el torn de fixació de posicions, vol intervenir el Grup PP-UM? Idò passam a dins el torn de rèplica. Té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. A vegades hem de fer ús de llibres i és bo llegir i interpretar és objecte de subjectivitats, a nosaltres ens agradaria llegir en tot el seu conjunt, Sr. Pascual, allò que diuen els textos legals.

És evident que les Illes Balears som una Comunitat Autònoma i així ho defineix el nostre Estatut d'Autonomia, Tanmateix ni vostè ni jo ens referim, normalment, a la Comunitat Autònoma, perquè entre altres coses no ens agrada que les Illes Balears, que som uns pobles amb personalitat pròpia, quedem reduïts a una mena de comunitat.

Idò bé, en el seu llibre, per això li he demanat, no hi ha el preàmbul de l'Estatut d'Autonomia, i en el preàmbul de l'Estatut d'Autonomia del País Valencià, surt precisament dues vegades el concepte de País Valencià, el Consell del País Valencià, la concepció moderna del País Valencià, també surt Regne de València però nosaltres empram les paraules País Valencià des d'un punt de vista científic, geogràfic, no jurídic, i si vostè creu que açò pot ésser un escull insalvable per donar suport a aquesta proposició no de llei i a altres, ja ho han fet, han esmenat a vegades les nostres proposicions; però continuam pensant que conceptes com Països Catalans o País Valencià no haurien d'ésser objecte de polititzacions d'aquest tipus i emprar-los des del punt de vista geogràfic, des del punt de vista normal, natural.

I nosaltres no tenim cap por a les paraules, Sr. Moll, semblava que ens volia recriminar en aquest sentit. Nosaltres empram les paraules àmbit nacionalitari, ho hem emprat i ho continuarem emprant, i li diré per què, un àmbit nacionalitari implica que hi ha un territori més o menys pròxim, hi ha un conjunt de característiques històriques, lingüístiques, culturals, econòmiques, però tots els tractadistes de les nacionalitats es refereixen a un concepte fonamental perquè una nació sigui tal, passi d'ésser un àmbit nacionalitari a ésser una nació, i aquest no és altre que la consciència de pertànyer a aquesta nació. Nosaltres creiem, no és que no estiguem a favor de la nació catalana en un conjunt sinó no seríem nacionalistes, ho seríem, potser, d'una altra mena de nacionalisme que no és el nostre. El que passa és que som conscients, també que a les Illes Balears el nivell de consciència nacional és encara molt lluny d'assumir el concepte de nació gran, de la nació gran, per açò ens hem referit sempre a l'horitzó ampli dels Països Catalans com un àmbit nacionalitari a construir, a redreçar. Supòs que ens entendrem també per aquest camí. Per tant, no hi insistiré.

Si que vull insistir en el concepte, al nostre entendre folkloritzant, poc rigorós, de cultura. Sr. Pascual, jo entenc que vostè es vulgui distanciar del Grup del PSM i EEM, d'un grup nacionalista i d'esquerres, però si reflexionam i aprofundim en el tema de cultura, estic convençut que també ens entendrem, que la base comuna d'una cultura no es pot veure només amb el ball de bot en relació a les sardanes o en relació a les "jotes", per cert, "jota" mateix, és una paraula castellana que ja indica d'on ve l'arrel fòklòrica d'aquesta dansa, és d'arrel àrab com vostè sap perfectament, però aquest no és el tema d'una cultura, açò seria una superfície folkloritzant del concepte, per cert, els cossiers ballen una dansa molt més antiga que el ball de bot i, supòs que no tindrà dubte que és una dansa de caràcter molt més apropiat al concepte mediterrani, perquè hem de dir també, que la sardana no és un invent, no és una dansa específica única de Catalunya.

Però ara no parlarem de sardanes, ni de danses, ni de balls de bot, parlarem de coses més importants que és una proposició no de llei que insta el Govern de les Illes Balears a desenvolupar una política més sòlida que la dels convenis puntuals, i açò ho pot fer la Conselleria via Estatut d'Autonomia passant o no passant per les Corts Generals, haurà de passar per les Corts Generals si el conveni que vostès proposen és un conveni de cooperació estable, sòlid, per exemple, si vostès volen formar un ens de Ràdio-Televisió dels Països Catalans probablement hauran de passar per les Corts Generals, poden fer convenis de TV3 en relació a un ens que creïn aquí, açò sí, però si volen crear l'ens públic de Ràdio-Televisió dels Països Catalans amb participació des del Govern, probablement tenguem una altra perspectiva.

Vostè ha fet una pregunta molt interessant, hi ha alguna cosa que no puguem fer a través d'aquests convenis? Bé, és evident que vostès poden anar conjuntament a Europa muntant exposicions, poden participar a certàmens, el que passa és que ja és molt més difícil que vostès puguin crear centres de divulgació de l'ensenyament, de la llengua i de la cultura catalanes amb totes les modalitats: balear, valenciana, mallorquina, menorquina, el que vulguin, però amb presència pròpia i amb pressuposts també que, segurament, defugen del que vostè té al seu abast, però en confluència les tres llances conjuntament unides, els tres vimets, els tres joncs de què parlava Ramon Muntaner, junts són més mals de desarrelar que si els arrabassen d'un en un o si fem les nostres batalletes pel nostre compte.

Jo vull recordar una cosa a tota la Cambra, perquè a mi em preocuparia, Sr. Pascual, que quan ha parlat d'aquesta defensa a ultrança d'una cultura diferenciada hi ha hagut una reacció molt positiva a altres escons que no són aquests, en el Parlament. En el Centre Pompidou, a París, si vostè va a cercar, per exemple, Antoni Maria Alcover, un escriptor, un lingüista, un canonge, del qui ningú no discutirà la seva mallorquinitat, el trobarà dins la llista, dins la relació, de literatura i de llengua catalana, i quan vostè vagi a cercar els estudis de les rondalles, estudis de tipus etnològic, no de tipus lingüístic o literari, els trobarà precisament dins el concepte de cultura catalana, cultura popular, i és que clar, el concepte nostre és un concepte de cultura que neix de la base popular i a partir d'aquí ens encimbellam, volant amunt com l'àguila del poema de Costa i Llobera, però també sabent molt clar on tenim el niu. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. López i Casasnovas. Dins el torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Al Sr. López i Casasnovas, jo li he d'agrair el seu to en la seva intervenció perquè ha estat un to assossegat, de postures diferents, naturalment la seva i la meva, però s'hi pot xerrar.

Bé, jo respecte del tema del País Valencià, Sr. López i Casasnovas, no em convencerà perquè encara que ho digui el preàmbul, el nom és Comunitat Valenciana i jo consider que, a nosaltres, ens agradin o no ens agradin, amb independència que siguem partidaris o no dels Països Catalans, hem de respectar els noms oficials de les comunitats.

Respecte de la discussió que hem tengut començaré pel final, en el fons el que discutim és a veure si nosaltres ens presentam davant Europa i davant tot l'estranger com a una comunitat autònoma, com a una nació, per a mi una nació pròpia, les Illes Balears, cadascuna de les Illes amb la seva personalitat i una personalitat diferenciada de Catalunya i de València, de la Comunitat Valenciana, perdó, i de la resta d'Espanya, i si ens presentam com a una part d'un conjunt que es diuen els Països Catalans. Aquí està el bessó de la qüestió i aquí, Sr. López i Casasnovas, com que això és una qüestió opinable, la nostra opinió és que nosaltres ens hem de presentar com a pobles distints, que tenim una llengua comuna.

I jo vull recordar que en el II Congrés Internacional de Cultura Catalana del 1986 es parla de països de llengua catalana i no es parla de països catalans, es parla de països de llengua catalana, i nosaltres hem de cooperar pel tema de la llengua i tota la part de cultura que es derivi de la llengua, efectivament ho hem de fer conjuntament, però, si en el Museu Pompidou es diu que mossèn Antoni Alcover forma part de la cultura catalana nosaltres hem d'intentar que això es corregeixi, i hem de dir que mossèn Antoni Alcover pertany a la cultura mallorquina encara que sigui en llengua catalana, podem dir tot el que vulguin de la llengua catalana però de la cultura mallorquina, i molt més de les rondalles, i amb això possiblement podem discutir i, tal vegada, qualche dia arribarem a un acord però aquest acord ha d'esser amb la base que nosaltres hem d'accentuar la nostra personalitat com a poble i no l'hem de diluir dins una altra personalitat d'un altre poble on tenim arrels històriques, lingüístiques, culturals també, però que són pobles diferenciats.

Al Sr. Moll li he de contestar en un altre to, el Sr. Moll diu que la Sra. Consellera ha estat agressiva, i vostè, que no s'ha mirat? Ha sortit aquí perquè jo he esmentat en Tolo Güell, en la meua opinió vostè ha despreciat el Sr. Tolo Güell amb les paraules que ha dit, que no és cap exemple de no sé què, jo he entès que no és cap exemple i llavors m'ha acusat de "pepgonellisme", bé, després ja en parlaré però respecte a en Tolo Güell jo entenc que l'ha despreciat; en Tolo Güell va fer el 3% de vots a Palma, si vostè s'hagués presentat tot sol, sense les sigles del PSOE, li deman, hauria fet el 3% de vots a Palma?

Segona cosa, li vull recordar una frase d'un autor, del Sr. Alfonso Machado, el seu cap, que diu "*La verdad es La verdad, lo diga Agamenon o su porquero*", vostè serà Agamenon i jo seré el porquer; però vostè no ha demostrat que la sardana i el ball de bot siguin el mateix, vostè m'ha dit "pepgonellista" perquè he defensat això, vostè m'ha dit "pepgonellista" perquè el poble de Mallorca té unes característiques diferencials de Catalunya, vostè ha dit això, però vostè no ho ha demostrat, jo seré el porquer, vostè serà Agamenon, però endemés vostè no ha actuat com Agamenon perquè Agamenon no hagués dit el que ha dit vostè d'en Tolo Güell.

Per acabar-ho d'arreglar vostè ha dit que som catalans a les Illes Balears, molt bé, en parlarem d'això, un debat públic si som catalans de les Illes Balears o som mallorquins, vostè defensarà que som catalans i jo defensaré que som mallorquins, veurem el que diu el poble. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Té la paraula el Sr. Moll dins el torn de contrarèplica.

EL SR. MOLL I MARQUÈS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Jo no vaig conèixer mossèn Alcover perquè va morir quasi dos anys abans de néixer jo, però conec molt bé la seva obra, conec molt bé la seva mentalitat, la seva ideologia, políticament era summament reaccionari, a les antípodes meves, era un integrista total, ara el tema de la cultura el tenia claríssim, Sr. Pascual, jo li asseguro que si li hagués, dit, a mossèn Alcover, que no formava part de la cultura catalana, com que ell era un home bastant violent, no sé com li hauria anat a vostè, l'andanada que li hauria pegat hauria estat sensacional. Mossèn Alcover tenia claríssim que la cultura mallorquina forma part de la cultura catalana, i ell va ésser un dels grans prohoms de la cultura catalana, va ésser entre altres coses el promotor del I Congrés Internacional de la Llengua Catalana l'any 1906, i el segon el van haver de fer 80 anys més tard, i va ésser el president d'aquest congrés, i ell va dir sempre que els mallorquins són catalans de Mallorca, clar, si ja ho deia Ramon Llull, si això és més sabut ... , això és l'abc de la nostra nacionalitat

Ara, que avui en dia, si això es posàs a referèndum al poble, que això és el mateix que posar a referèndum l'existència de Déu, però ja està bé així, evidentment que sortiria una altra cosa, això ja ho sabem, per això jo li recomanava al Sr. López i Casasnovas, que no parlàs de nacional, perquè no té sentit en aquests moments, perquè el poble no ho assumeix en aquests moments, no ho assumeix, per què? Perquè no és ver? No, perquè li han fet creure, durant no sé quants anys, no quaranta, sinó moltíssims més, que formava part d'una altra cultura, que no era la catalana, Sr. Pascual, que era l'espanyola.

I quan nosaltres ens envien pel món, la nostra representació la dur l'Estat espanyol normalment, la qual cosa vol dir que de nosaltres no se'n parla per res, entre altres coses, però bé. En aquests moments, la nostra representació a l'estranger la dur l'Estat espanyol, i em sembla molt bé, em semblaria molt millor si a més de dur-la parlàs molt més de nosaltres, però ja està bé així.

I en aquests moments els companys del PSM i EEM l'única cosa que proposaven era que nosaltres, amb personalitat pròpia, cooperàssim amb els catalans que ara faran aquesta cosa, amb personalitat pròpia hi cooperàssim i res més. De manera que en el moment en què el Sr. López i Casasnovas proposa que ens unim a una acció que posaria en relleu la nostra pròpia personalitat, vostè li diu que no li sembla bé, és aquí la incoherència que jo veig.

Em diu que jo he insultat a Tolo Güell, "Tolo" Güell, molt bon amic meu per altra banda, l'única cosa que jo he dit és que no és cap argument d'autoritat en temes de cultura i llengua, però això no és cap insult, jo no sóc cap autoritat en temes d'electrònica, jo què en sé, d'electrònica. Tolo Güell no sap res de lingüística, això no és cap insult, no sé per què em diu que l'he insultat.

Em diu que si jo m'hagués presentat, perdoni, és que jo no m'hauria presentat, i totes les interpretacions que es puguin fer d'aquesta frase les deix a la seva imaginació, jo no m'hauria presentat, clar, i si vostè s'hagués presentat, Sr. Pascual? Molt bé, perquè vostè és aquí gràcies al vot de Tolo Güell, supòs que ho té clar això? A veure si ens entenem.

(Rialles)

De manera que, en definitiva, jo crec que el tema de la cultura és prou seriós perquè tinguem les idees bàsiques clares, i llavors sapiguem el moment en què les hem de defensar i com, i on; i jo deia en aquests moments que és important que la nostra cultura, a l'estranger la defensem juntament amb els catalans perquè són qui tenen doblers per fer-ho i ho volen fer, vostès diuen que no, paciència, ja arribarà l'hora.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. Conclòs el debat passam a la votació.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'absteneu? Gràcies, poden asseure.

El resultat de la votació ha estat el següent: a favor, 19; en contra, 30; abstencions, 2. En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei núm. 1157 subscripta pel Grup Parlamentari PSM i EEM sobre convenis, promoció de la llengua i cultura catalanes a l'estranger.

11.3.-) PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 1625/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM RELATIVA A CONFLICTE DE COMPETÈNCIES CAIB-CIM SOBRE APROVACIÓ DEFINITIVA P.O.U. DE CALA TIRANT.

Passam al punt següent que és la Proposició no de Llei núm. 1625 subscripta pel Grup Parlamentari PSM i EEM sobre conflicte de competències CAIB-CIM sobre aprovació definitiva Pla Ordenació Urbana de Cala Tirant. Té la paraula en nom del Grup proposant el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Després de parlar d'Europa, de cultura, de Països Catalans, de Mallorca, de Menorca, ara parlarem de Menorca. Parlarem d'un tema molt concret i a més a més ho farem perquè ens sembla que estam davant una qüestió que si la debatem correctament i arribam a treure l'entrellat de tot el que ha succeït pot servir per clarificar les relacions institucionals entre consells insulars per una banda i Govern de la Comunitat Autònoma, és a dir, anem a veure com es construeixen en aquest país nostre, país de països, les relacions institucionals autonòmiques, i ho farem a partir d'una qüestió que afecta per una banda les competències en matèria de centres d'interès turístic nacional i per l'altra les competències d'urbanisme i ordenació territorial que, com vostès saben, són dues competències separades i que, d'alguna manera també, encaixen dins el tema de l'autonomia municipal, dins el tema de les transferències que aquest Parlament, a través d'una llei, va propiciar del Govern de les Illes Balears cap als consells insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat.

Dia 30 de juliol del 1990 l'Ajuntament des Mercadal aprovava provisionalment la revisió del pla d'ordenació urbanística de la zona de Cala Tirant, uns dies abans, dia 24 de juliol, el BOCAIB número 90 publicava la Llei de Transferències en Matèria d'Urbanisme als consells insulars. La llei elimina les seccions insulars de la Comissió Provincial d'Urbanisme i crea les comissions insulars d'urbanisme en exercici ja d'una competència transferida com a pròpia, però hi ha una clàusula, una disposició addicional en aquesta llei que diu que la llei entrarà en vigor just el mateix dia que es publica en el BOCAIB però que l'efectivitat de les competències les exercirà el Consell Insular i les comissions insulars d'urbanisme a partir del dilluns dia 5 de novembre del 1990.

Ens hem de remuntar encara una mica més, i perdonin les referències però són imprescindibles, i recordar que l'Ajuntament d'Es Mercadal per unanimitat de tots els grups, un ajuntament presidit per un alcalde del Partit Popular, acordava dia 28 de juliol del 1987 la desqualificació i la reclassificació dels terrenys afectats com a no urbanitzables d'especial protecció a la zona de Cala Tirant, després una intervenció governamental o el que fos reconduïa aquesta situació i proposava un seguit de modificacions, també eren partidaris de la desqualificació i reclassificació dels terrenys afectats la Comissió Balear de Medi Ambient en reunions plenàries adoptades dia 2 de novembre del 1987 i dia 8 de gener del 1991. Bé, què ha passat, idò, mentrestant? Ha passat que dia 9 de maig del 1991 el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears* publicava una resolució del Conseller de Turisme, de dia 26 de març, i deman per favor als serveis de la Cambra que m'esmenin una correcció ortogràfica però que afecta al mes, posa aquí que es va aprovar dia 26 de maig, es refereix a dia 26 de març, perquè com tothom sap dia 26 de maig del 1991 hi havia eleccions i era diumenge.

Aquesta resolució, en el nostre entendre, passa part damunt una qüestió indefugible i és la intervenció de la Comissió Provincial d'Urbanisme abans i ara la Comissió Insular d'Urbanisme. Dia 9 de maig del 1990, i a partir d'una proposició no de llei presenta per aquest mateix Grup i pel qui els parla el Conseller de Turisme ens deia: "l'única cosa que nosaltres hem fet ha estat aprovar el Pla de Promoció Turística, que en síntesi diu quines serien més o manco les xifres adients del nombre d'hotels, d'apartaments, d'oferta complementària", i a continuació el promotor es dirigeix a l'ajuntament i l'ajuntament és el qui ja fa complir la llei del sòl, aprova provisionalment el Pla d'Ordenació Urbana i després el remet a la Comissió Provincial d'Urbanisme, com és possible que si l'Ajuntament d'Es Mercadal va aprovar provisionalment aquesta modificació d'un pla d'ordenació, que és equivalent, com vostès saben a un pla parcial, enviés per a la seva aprovació definitiva al Govern de les Illes Balears i, encara més, a la Conselleria de Turisme, un aspecte que afecta l'ordenació urbanística atès, a més a més, que en aquell moment ja estava en vigor la Llei de Transferències als consells insulars en matèria de urbanisme i habitabilitat; estàvem en aquell període d'inter-regne que va de dia 27 de juny a dia 5 de novembre, en què els expedients es tramitaven, es transferien, cap als consells insulars perquè allà es produís l'aprovació dels expedients en exercici de les competències transferides.

Per açò, al nostre entendre hi va haver una dificultat o una desviació, millor dit, de competència, que a través d'aquesta proposició no de llei voldríem veure esmenada; demanaríem, en primer lloc, l'anul·lació de la resolució de la Conselleria de Turisme de dia 26 de març atenent que la va dictar un organisme que no era competent per fer aquesta aprovació, sí que ho era per a les qüestions de promoció turística, no en canvi per a les d'urbanisme.

Vull recordar que la disposició transitòria cinquena, apartat quart, de la Llei del Sòl deixa claríssimament establert que en temes de la Llei de Centres i Zones d'Interès Turístic, de 1963, les qüestions de caràcter urbanístic que contempla aquesta llei, queden assumides per la Llei del Sòl, i a la Llei del Sòl s'estableix perfectament com es tramiten, quines condicions han de tenir els plans parcials, equivalents com vostès saben, als plans d'ordenació urbanística dels centres d'interès turístic.

És que el mateix conseller, i estic content que estigui aquí present, ens deia a la mateixa sessió de dia 9 de maig del 1990: "L'Ajuntament ha tramitat el Pla d'Ordenació Urbana de Cala Tirant i l'ha aprovat inicialment sense cap relació amb la Conselleria de Turisme", absolutament cap, però resulta que l'aprovació definitiva la fa una resolució, no tan sol un acord del Consell de Govern sinó una resolució de la Conselleria de Turisme.

Nosaltres, per tant, pensam que aquesta situació s'ha de reconduir i s'ha de reconduir independentment de la decisió definitiva que es prengui, perquè aquí no analitzam si el pla d'ordenació s'ha modificat correctament o no s'ha modificat correctament, no entram en un criteri d'oportunitat política, i és més, jo diria que les nostres posicions, com a grup ecologista i d'esquerres no podran esser tingudes en compte per una Comissió Insular d'Urbanisme que té una majoria conservadora i de dretes, però ara, aquí, estam analitzant una qüestió competencial i amb açò sí que aquest Parlament hauria d'esser gelós, amb açò sí que aquest Parlament hauria d'esser rigorós i acurat; demanam també que es remeti al Consell Insular de Menorca un informe no preceptiu perquè el Govern de les Illes Balears en matèria d'urbanisme no té, llevat que hi hagi raríssimes qüestions que competeixen a més d'una illa, no té vinculació directa. L'informe no vinculant és el que ja, d'alguna manera, va efectuar la Comissió Balear de Medi Ambient dia 2 de novembre del 1987 i el que avalava la decisió de l'Ajuntament en ple d'Es Mercadal de dia 28 de juliol del 1987, és a dir, desqualificació i reclassificació dels terrenys, després, la Comissió Insular d'Urbanisme ho tindrà o no ho tindrà en compte, serà o no serà coherent amb els criteris de sobreexplotació de l'aquífer, amb els criteris de problemàticitat del creixement de l'oferta turística, etc., etc. Però ara, açò seria un altre debat i no hi entraré.

Crec que amb aquesta exposició queda, si més no, plantejat el fons de la qüestió, i esper Sr. President, que en la forma també hagi estat prou clar en un tema que és hirsut i difícil.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. López i Casasnovas. Pel Grup Parlamentari MIXT té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. López, ho ha dit al final de la seva intervenció, és un tema hirsut i difícil el que avui ens porten aquí amb aquesta proposició no de llei, una proposició ja semblant com la que es va dur a aprovació per part del plenari del Consell Insular de Menorca i que, per cert, no va ésser aprovada precisament pels dubtes que, al meu entendre, planteja.

Al Grup MIXT hem estudiat aquest tema, i al nostre entendre la Llei de Centres d'Interès Turístics Nacional precisament es va elaborar, aquesta llei, en aquell moment per evitar que aquests tipus de promoció no passessin per la tramitació normal de la resta de temes de caràcter urbanístic que tenen o estan especificats dins la Llei del Sòl, bastaria que s'hagués fet una modificació de la Llei del Sòl i que s'hagués inclòs un apartat relatiu a llocs d'interès turístic, però no va ésser així perquè l'interès que hi havia en aquell moment era precisament una promoció de caràcter superior del tema turístic, per damunt de qualsevol altra consideració de caràcter territorial, el que interessava més era el negoci turístic i, en definitiva, per evitar problemes a l'hora de plantejar aquest tipus d'especulació, que es feia en aquell moment, no es va plantejar l'any 1963 aquesta qüestió, evidentment açò era en d'una altra època.

Jo crec que el problema que avui es du aquí és un problema que plantegen encara algunes lleis residuals que haurien d'estar ja derogades i el que crec que s'ha de dir és que si aquesta llei no està derogada i crea problemes com el que avui debatem aquí és precisament perquè hi ha una responsabilitat directa, una responsabilitat total del Govern central de la nació, que ha tingut en les seves mans el derogar aquesta Llei de Centres d'Interès Turístic Nacional i no ho ha fet perquè hi havia interessos concrets, hi havia llocs concrets on interessava continuar mantenint aquesta llei, per a la seva promoció, em referiré a l'interès d'Andalusia, etc.

Idò, el que avui tenim aquí és una discussió pura i exclusivament de caràcter jurídic. Al nostre entendre el tema és a l'enrevés de com el planteja el Sr. López i Casasnovas, no es devia d'haver iniciat la tramitació com a pla d'ordenació urbana a l'Ajuntament d'Es Mercadal perquè directament, en el moment en què es va fer la llei, per un acord del Consell de Ministres es podia iniciar una promoció turística en un punt sense passar per damunt dels ajuntaments i de tot el que existís en aquell moment.

Per tant, en el moment en què es va produir la transferència de competències a la Comunitat Autònoma, aquestes competències del que primer era Ministeri de Turisme, llavors va ésser Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions amb una Direcció General de Turisme, aquesta transferència, sembla lògic que la competència fos única i exclusiva continuant l'esperit d'aquesta llei, que torno insistir no està derogada encara, diu encara que es derogarà en breu, sembla que la competència era de la Conselleria de Turisme, no de la Conselleria d'Ordenació del Territori, i per tant no de la Comissió Insular de Menorca, primer Secció Insular de la Comissió de Menorca i ara Comissió Insular amb totes les competències que estan transferides al Consell Insular, per tant, el tema ens sembla que és a l'enrevés de com es planteja.

Partint d'açò entenem, al segon punt, al punt b), que remet al Consell Insular de Menorca un informe no preceptiu que aconselli la desqualificació i reclassificació d'aquesta zona, creiem que, en tot cas, aquest punt s'hauria d'haver redactat d'una altra forma, s'hauria d'haver dit "instar el Govern de la Comunitat Autònoma perquè procedeixi a la desqualificació i a la reclassificació dels terrenys afectats", açò creiem que hauria estat el correcte, fer aquesta interpretació jurídica prèvia i sent molt tenir una discrepància i diferir del que ha plantejat aquí el Sr. López i Casasnovas.

Evidentment l'Ajuntament d'Es Mercadal i la Comissió Balear del Medi Ambient es van pronunciar en aquest sentit i estam totalment d'acord en què s'hauria de procedir a la desqualificació i a la reclassificació d'aquesta zona, estam totalment d'acord evidentment, i més havent-ho demanat el mateix ajuntament com ho va fer, sabent que és una zona allà on hi ha una sobreexplotació dels aqüífers a l'igual que en tota Menorca i, tots sabem, per les dades econòmiques i pels estudis i el gran debat que s'ha establert, que s'ha d'aturar d'una vegada per totes aquest creixement desordenat que, precisament, permeten aquests Centres d'Interès Turístic Nacional.

Per tant, sentint-ho molt, per aquesta argumentació jurídica que es fa amb aquest document no li podem donar suport afirmatiu, ara, no obstant això estam d'acord i creiem que en un futur es pot reconvertir el tema, o bé perquè en el moment en què s'hagi derogat la llei, o bé perquè s'insti el Govern de la Comunitat Autònoma perquè es produeixi aquesta desqualificació, en aquest cas tendria el nostre suport, però com que avui aquesta documentació no ve així, sentint-ho molt el vot del Grup MIXT serà d'abstenció. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA té la paraula la Sra. Barceló i Martí.

## LA SRA BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, Sres. Diputades, Srs. Diputats. La Proposició no de Llei presentada avui aquí pel Grup PSM i EEM posa a debat un tema fonamental en allò de fer possible que els consells insulars siguin element clau de l'organització territorial de l'Estat, amb finalitats pròpies de govern i administració de les Illes, i així ho diu la Llei de Consells Insulars.

El problema, avui, és un problema de competències en la primera transferència feta, la d'urbanisme i habitabilitat, i surt a partir d'un tema prou discutit en aquesta Cambra, els Centres d'Interès Turístic, i sense entrar a valorar el desfasament de la pròpia llei que regula, i que la seva pròxima derogació així ho confirma, sí voldria assenyalar, per tal de situar el problema de les competències que ens ocupa exactament, voldríem assenyalar, repetesc, el següent: per una banda l'existència de resolucions aprovades en aquest Parlament com són que el Govern de la Comunitat Autònoma iniciï expedients de revisió de plans parcials dels centres que ja hagin superat els quinze anys de vigència, s'iniciarà la revisió dels centres que es trobin en greu contradicció entre el planejament aprovat i la necessària protecció de reconeguts valors ecològics i paisatgístics, tant en la totalitat com en part de la seva actuació. Queda clar, així, en aquesta Cambra el compromís d'iniciar la revisió, revisió que sí entra en contradicció, com hem assenyalat abans, amb la totalitat o part de l'actuació per valor singular de tipus ecològic o paisatgístic, aquesta revisió no podria ésser més que la revocació, que l'anul·lació dels centres d'interès turístic, però no fou aquest el criteri del Govern, que inicià la revisió.

Com tirar endavant la revisió? Primer punt, com a conseqüència del text refós de la Llei del Sòl, la disposició transitòria número cinc diu que els centres que es revisin o els nous que es tramitin hauran de complir la Llei del Sòl. El conseller de Turisme expressà el mateix, fou ben clar, en el debat transcrit al Diari de Sessions 83 de 9 de maig del 1990, i que el ponent d'aquesta moció ja ha assenyalat ben concretament, però tot just repetir, per al coneixement d'aquesta Cambra, i recordar-ho, que va assenyalar que l'única cosa que nosaltres hem fet, la Conselleria de Turisme, ha estat aprovar el Pla de Promoció Turística, que en síntesi diu quines serien més o manco les xifres adients del nombre d'hotels, d'apartaments, d'oferta complementària, i a continuació el promotor es dirigeix a l'ajuntament i l'ajuntament és el que fa complir la Llei del Sòl, aprova provisionalment el Pla d'Ordenació Urbana i després el remet a la Comissió Provincial d'Urbanisme, continua, però el deixam aquí, ja s'ha repetit i s'ha comentat.

El segon punt que hem de tenir en compte és la Llei 9/1990 d'Atribucions de Competències als Consells Insulars en Matèria d'Urbanisme i Habitabilitat, açò implica que les competències transferides als consells insulars són totes les competències urbanístiques assumides per la Comunitat Autònoma, únicament amb les excepcions assenyalades en el seu article tercer, però res hi tenen a veure amb el problema que ens ocupa, també hem d'assenyalar que les comissions insulars d'urbanisme des de la seva data de constitució assumiran la continuació de tots els expedients en tramitació i també, a partir d'aquí, hem d'assenyalar que els actes jurídics que es regeixen per la norma vigent en el moment que es dicten i no per la norma que estava vigent en el moment d'iniciar-se l'expedient en qüestió.

Donat així que la revisió dels centres s'ha d'adaptar a la Llei del Sòl en allò que fa referència a l'aprovació definitiva del Pla d'Ordenació Urbana pel fet que els consells insulars han assumit les competències en matèria d'urbanisme correspon a la Comissió Insular d'Urbanisme de Menorca l'aprovació definitiva del pla.

És conseqüent que demanem avui, donant suport a la moció del PSM i EEM, l'anul·lació de la resolució del Consell de Turisme per la qual cosa aprovà definitivament el Pla d'Ordenació Urbana dels Centres d'Interès Turístic de Cala Tirant. I voldríem demanar endemés al qui ara és, des de fa poc temps, President del Consell Insular de Menorca que si vertaderament creu el que diu als mitjans de comunicació quan manifesta la seva voluntat d'ampliar i accelerar la transferència de competències per a l'illa de Menorca, que vol assumir les quotes d'autogovern que, a l'illa li corresponen, defensi ara amb el vot afirmatiu, a aquesta moció, simplement les competències, les poques que tenim als consells insulars.

A partir d'aquí sí voldria afegir a la intervenció del Grup MIXT que bàsicament la Comunitat Autònoma compta amb les competències suficients, té tota la capacitat com per formar tot tipus d'expedients relacionats amb centres d'interès turístic nacional, i per tant, només la resolució a aquest expedient format, el Govern de la Comunitat Autònoma, correspondria el Govern de l'Estat, de manera que seria el Govern de la Comunitat Autònoma el que hauria d'argumentar i fer els tràmits formals d'aquesta petició que, ja s'ha assenyalat, havia realitzat l'Ajuntament d'Es Mercadal. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup PP-UM, té la paraula el Sr. Huguet i Sintes.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats: el Portaveu del Grup PSM i EEM presenta una proposició no de llei sota el títol Conflicte de Competències CAIB-CIM sobre aprovació definitiva Pla d'Ordenació Urbana de Cala Tirant.

En la seva presentació ens ha recordat que ell pertany a un partit d'esquerres i ecologista, i si ens llegim la proposició no de llei ho notarem tot d'una.

Diu, el títol que és una qüestió de competències però supòs que tothom s'ha donat compte que endemés de rallar d'un conflicte de competències entre el Consell de Menorca i la Comunitat, o el Govern, segons ell, ha pegat un repàs a l'Ajuntament d'Es Mercadal, amb batle del PP, per la seva actuació, primera aprovació, rectificació i no sé que més, un altre repàs al Conseller de Turisme també per no sé quines resolucions, i després aprofita per ficar un paràgraf B a la proposició no de llei on demana la reclassificació dels terrenys.

D'esquerres jo no em puc declarar, evidentment, ecologista sí, *oikos logos*, tots hi participam d'açò, és una conjunció, ja li vaig dir al Consell de Menorca en un tema similar o el mateix, sociologia economia i medi ambient, açò és el que regula la nostra activitat, i naturalment, dins açò, dins aquesta casa, *oikos*, tots som ecologistes, però no d'esquerres, no tots, vull dir.

Bé, entrem un poc seriosament a allò que ell planteja en el primer punt: anul·lar la resolució del Conseller de Turisme de dia 26 de març del 1991; hi ha uns sistemes legals d'anul·lar, jo no sé com plantejar que l'anul·lació vengui instada pel Parlament. Trobo que la Llei de Procediment Administratiu, a l'article 47, assenyala quins actes són nuls, després en diu, el procediment, a l'article 109 i 110, trobo també que la Llei de Règim Jurídic d'aquesta Comunitat Autònoma assenyala que les resolucions dels Consellers, a l'àmbit de les seves competències, posen fi a la via administrativa.

Com pot el Consell de Govern anul·lar una resolució d'un Conseller en exercici de la seva competència? Perquè aquí no s'ha discutit o almanco no s'ha demostrat. Després assenyala també, i fonamenta quasi tot amb allò que la Llei 9/90 va transferir als Consells Insulars perquè transferissin a les comissions d'urbanisme totes les competències que en relació a la legislació i règim del sòl tenia o té la Comunitat Autònoma.

Bé, totes les competències. Fixi's, declaració de Centres d'Interès Turístic, l'Estat, trobo que encara les té, no les ha amollades per res, l'Estat del Partit Socialista; costes, litorals, ports ... , l'Estat, perdó, del Govern. Aigua, lleres, agricultura. Bé, el mateix Govern de la Comunitat Autònoma se'n reserva, a l'article 3 de la Llei 9/90, devers sis, i si li fem cas a la proposició no de llei en tindrà una altra perquè ens demana desqualificar i reclassificar d'acord amb un informe que ens ha de fer el Govern, carregat de contradiccions.

Ja li vaig dir que la interpretació de la norma està sotmesa a l'article 3 del Títol Preliminar del Codi Civil on diu com s'han de fer les interpretacions, venim aquí i com que llegim totes les competències, és a dir, totes les competències, per tant, d'aquesta també, açò, la veritat, no serveix de gaire cosa.

S'han citat una sentència de l'any 1990 del Tribunal Suprem sobre conflictes entre les administracions locals o comissions d'urbanisme i l'aplicació de la Llei de Centres i Zones d'Interès Turístic, fixi's, n'hi ha moltes, en tinc aquí fotocòpies d'un raig i n'he llegida qualcuna.

Els litigis han estat, és a dir, si d'una revisió que es fa d'un pla general, quan es revisa el pla general afecta o no un centre que és aquesta sentència. Efectivament, i amb açò tothom està d'acord, i ningú no està d'acord en què hi hagi vigència per a la llei i el seu reglament, però mentre no s'hi hagi derogat li hem de fer cas; ara bé, si quan una comissió d'urbanisme revisa, millor dit, aprova definitivament unes normes subsidiàries o un pla general, naturalment revisa també els centres. Hi va haver un promotor que va dir: "Ah, no!, a mi no em toca" i li van dir: "Sí, a vostè li toca", açò és el que diu la sentència i la sentència diu ben clar, li recordaré si em permet el Sr. President llegir-lo, "se continua así la dirección doctrinal", és el final del punt tercer, "trazadas por la sentencia" de 2 de febrer del 1929, de 2 de febrer i 29 d'abril del 1988, i aquestes altres que tractaven sobre l'aprovació inicial del pla i la suspensió de llicències deia

que açò era competència municipal, mot bé, però cap d'elles discuteix que l'especificació d'aprovació definitiva del pla d'ordenació turística sigui encara de turisme, els exercia el Ministeri de Turisme, es van transferir el Govern balear i els exerceix la Conselleria corresponent i açò no s'ha transferit amb la Llei 9/90.

A òrgans competents, li recoman la lectura de la sentència de 2 de febrer del 1988, l'aprovació definitiva o revisió del pla al Consell de Ministres, avui la Comunitat Autònoma, a través de qui? De la Conselleria de Turisme, més a poc a poc, gràcies, 20 de desembre del 1984, Cala En Turqueta, eficàcia jurídica, d'aquesta n'hi vull llegir un paràgraf, perquè aquesta semblava que era un conflicte, era un conflicte, ens semblava a tots, entre l'ajuntament i el Govern de la nació, i tothom trobava que a un ajuntament davant el Govern de la nació no li aniria gens bé, idò no, aquí diu fins i tot que no es tracta d'un conflicte de competències, que és el que vostè planteja, competències, sinó que es tracta, perdoni, però en duc prou que em costa trobar-la, bé, estava convençut que també la recollia però no la veig, el que ve a dir és que no es tracta de l'òrgan competent, és a dir, no és un conflicte entre l'ajuntament com a òrgan de competència i el Govern com a .... de competència, que evidentment el Govern de la nació és superior, sinó que es tracta de matèria, que un pla general mana més que un pla d'ordenació urbana o un pla parcial.

Efectivament, si es fan revisions de normes subsidiàries de plans generals, els plans d'ordenació turística es veuen afectats en tot allò que imposi aquesta revisió, si no es fa doncs és d'aplicació tot allò de la revisió de centres d'interès turístic, les aprovacions definitives i tot allò altre d'acord amb la llei i el reglament de centres i zones d'interès turístic. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Dins el torn de rèplica té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. He de dir que m'ha agradat molt el to en què es desenvolupa fins ara aquest debat i el rigor amb què s'exposen els plantejaments per part dels portaveus, però és evident que hi ha discrepàncies perquè hi ha contradiccions.

Al Sr. Portaveu del Grup MIXT, Sr. Peralta, jo li diria que efectivament compartesc el problema que la no derogació de la Llei de Centres d'Interès Turístic ha causat, ara sembla que a la fi, per iniciativa precisament del nostre Grup, que no va voler assumir aquest Parlament, s'està ja en un tràmit de derogació.

Però no és aquest el tema, el tema és a veure si l'aprovació definitiva d'un pla parcial sotmès a les normatives emanades de la Llei del Sòl, la llei del 1976, correspon a la Conselleria de Turisme en exercici de les competències delegades, delegades no, transferides, perdó, del Govern central de l'Estat a la Comunitat Autònoma, en el tema dels Centres d'Interès Turístic Nacional; i jo crec que si ens hem llegit a fons les sentències del Tribunal Suprem haurem vist que el Tribunal Suprem deixa ben clar, i em remet a la sentència que concretament jo no havia esmentat però que ara esmentaré, la sentència de dia 3 de juliol del 1990 deixa ben clar que una cosa és la competència de turisme, en matèria de la revisió, perquè han passat quinze anys o pels motius que siguin, del Pla de Promoció Turística, i una altra és la qüestió urbanística, que és el que ara nosaltres volem analitzar.

Efectivament, vostè ha esmentat al punt tercer que es continua dins una direcció doctrinal, de sentències de 2 de febrer i 29 d'abril, però no sé si ha llegit l'anterior, que diu: "la aplicación de la ley y del reglamento sobre centros y zonas de interés turístico nacional preconizada por la parte apelante, se opone al texto refundido de la Ley del Suelo, y por ello debe ser rechazada", por ello, és a dir, perquè s'oposa a la Llei del Sòl.

Què diu la Llei del Sòl sobre les competències d'aprovació d'un pla parcial? Articles 40 i 41 de la Llei del Sòl, l'aprovació inicial, l'ajuntament; l'aprovació provisional, l'ajuntament; l'aprovació definitiva, qui? Sr. Portaveu, qui? La Comissió Provincial d'Urbanisme.

La Comissió Provincial d'Urbanisme, que per cert és molt bo que el Conseller de Turisme així ho hagi reconegut, que és una instància que rep l'aprovació provisional de l'ajuntament. Vostè em digui quin dia es va reunir i quin dia va tractar sobre l'aprovació definitiva de la modificació del pla parcial o del pla d'ordenació urbana, com vostè vulgui, de Cala Tirant.

Nosaltres hem fet una cala, un repàs de les comissions insulars d'urbanisme, n'hi va haver dues, la de 8 d'octubre del 1991 i la de dia 25 d'octubre del 1991, i a cap de les dues surt aquest tema. A la Comissió Provincial d'Urbanisme de dia 6 de febrer del 1990 l'Ajuntament d'Es Mercadal envia l'aprovació inicial de la modificació demanant l'informe i els serveis jurídics diuen que no es competent la comissió en aquest moment processal perquè hem d'esperar després de l'aprovació provisional, després l'han d'enviar, després, i açò ho diu i està en acta de dia 6 de febrer del 1990.

Em deixi dir també que jo no he volgut fer, i si ho he fet demanant perdó perquè no era la meua intenció fer-ho ara, no volia entrar en un debat d'oportunitat política, cap repàs al batles del Partit Popular, al contrari, he dit que per unanimitat de les forces polítiques, des de l'Entesa de l'Esquerra de Menorca, Partit Socialista, els independents que hi poguésser haver i el Partit Popular, van aprovar, en aquell moment del 1987 una iniciativa de desqualificació i desclassificació d'aquesta zona, no va ésser així, no entraré tampoc en l'*oikos logos* perquè no és el moment, si vol a un altre hora en podem parlar d'allò que s'entén per ecologia i el govern, segons les lleis de la casa.

Bé, Llei de Procediment Administratiu, per quin motiu demanam que el Parlament, avui, prengui una resolució d'aquest tipus? Jo li diré, perquè no ens acabam de fiar dels silencis administratius; segurament vostè no ignora que dia 10 de juny del 1991 hi va haver un recurs de reposició contra la resolució que apareixia dia 9 de maig, la resolució de la Conselleria de Turisme, clar, té sis mesos per contestar, dia 10 de desembre del 1991 s'acabarà el termini, si hi ha silenci administratiu després podem seguir una altra via que serà el contenciós-administratiu si així els recurrents ho consideren pertinent, precisament per açò, perquè com vostè sap perfectament la Llei de Procediment Administratiu diu que silenci administratiu és denegatori però que l'Administració està obligada a contestar i exposar els motius del silenci, és per això que avui duim a debat a aquesta Cambra si més no perquè quedi constància d'aquesta situació jurídica.

He d'agradir també a la Portaveu del Grup SOCIALISTA que hagi situat en els seus justos termes la qüestió d'avui, no és una altra que la d'un conflicte de competències, si vol, el punt segon de la proposició no de llei el deixam de banda, perquè a més a més està en relació amb el primer, si no s'aprova el primer el segon ja no compta. El tema és que el Consell Insular de Menorca, i el de Mallorca, i el d'Eivissa i Formentera, reben les competències en matèria d'urbanisme, que comencen a ésser efectives dia 24 de juliol del 1990 i dia 14 de novembre del 1990 la Conselleria de Turisme rep de l'Ajuntament d'Es Mercadal l'aprovació provisional del pla, per què no ho envia a la Comissió Provincial d'Urbanisme? Per què no ho envia a la Comissió Insular d'Urbanisme? Per què la recepció de la Conselleria de Turisme no ho envia a l'òrgan pertinent? O és que no és col·legiat, segons la Llei de Règim Jurídic de la Comunitat Autònoma, el Govern? Per a nosaltres hi ha suficient matèria perquè el Govern de les Illes Balears reconsideri aquesta situació, i com ha dit també la Portaveu del Grup SOCIALISTA l'equip de govern, o el President, a qui s'ha referit concretament, el President del Consell Insular de Menorca, com a mínim, jurídicament, encomani assessoreries, que tot açò no quedi en un debat polític en aquesta Cambra, perquè, repetesc, tant aquesta Cambra com el Govern de les Illes Balears, com els consells insulars, hem d'ésser molt gelosos de l'exercici de les competències, i aquesta és la labor que ens ocupa en presentar aquesta proposició no de llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. López i Casasnovas. Dins el torn de contrarèplica Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Molt breument. La veritat és que el debat, pel camí que ha transcorregut, no ha aportat massa més llum quant al tema de la tramitació en un sentit o un altre. Jo crec que s'ha tornat a fer esment a sentències, que ha estat una continuació, açò li voldria dir al Sr. Huguet, que s'ha avançat dient que hi havia una sentència de què aquí no se'n havia parlat, evidentment, com ha dit el Sr. López i Casasnovas, el que hem fet és prosseguir el debat que ja havíem iniciat al Consell Insular de Menorca sobre aquest tema.



En definitiva, també li voldria dir una altra cosa i és que es va transferir la potestat d'aprovar definitivament els centres d'interès turístic, o sigui, el seu pla de promoció turística; el que no es va transferir, i açò ho vull recordar com avís perquè mentre no estigui derogada la llei, i vull que quedi clar, encara avui és potestat del Govern de l'Estat el poder obrir o crear, o aprovar la creació d'un nou centre d'interès turístic, no és aquest el cas, se sap que aquí, a la nostra comunitat, no és aquesta la intenció però que, torn a insistir, crec que el que és fonamental i importantíssim és que es procedeixi. a la derogació d'aquesta llei, fa molt de temps ja que hauria d'estar derogada, açò en primer lloc, i tornar a insistir en què si aquesta proposició no de llei es torna a presentar pel Grup PSM i EEM o qualsevol altre Grup que la vulgui presentar, en el sentit d'instar a la desqualificació i reclassificació d'aquesta zona, nosaltres li donarem suport però amb aquests dubtes de caràcter jurídic que es plantegen en no haver una interpretació clara i havent informes jurídics, segons informacions que tenc, contradictoris, bé, informes jurídics clars dient que la competència correspon a la Conselleria de Turisme del Govern, i sentències que de la seva interpretació es pot desprendre el contrari; mentre es mantengui aquesta contradicció, la votació del nostre Grup serà d'abstenció, com ja he anunciat anteriorment. Moltes Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Vol intervenir el Portaveu del Grup PP-UM? Té la paraula el Sr. Huguet i Sintes.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, és clar que m'equivocat quan he rallat d'un repàs al batle, volia dir a l'Ajuntament, l'Ajuntament en ple, que primer va dir una cosa i llavors va dir una altra, i vostè ho ha dit dues vegades i no li agradat gens La rectificació però, escolti, la Constitució diu que tenen autonomia i competència per fer dins el seu àmbit tot allò que vulguin, què hem de fer! No se'n fia, del silenci. Bé això què vol dir? Què no se'n fia, de les lleis?

Primer troba que allà on parla de totes les competències vol dir una cosa però, per si de cas, aquí ens hem de pronunciar. Després em diu que no es fia del silenci, jo esper que això no vulgui dir que no es fia de la Llei de Procediment Administratiu, vostè sap que després d'un mes de silenci administratiu pot fer un contenciós, vull dir, està arreglat; a les normes que ja estan publicades i en vigor la garantia jurídica funciona, i els tribunals debaten allò que els ciutadans o els organismes entenen com a conflictes de competència, per aquí hem d'anar, no ho han d'aclarir al Parlament, una vegada legislat ens hem de sotmetre als altres poders a fi que cadascú exerceixi la seva competència.

Els centres d'interès turístic, el Pla d'Ordenació Urbana, la seva aprovació definitiva, és una especialitat. Vostè sap que açò es va promulgar, tant la llei com el reglament, en una època d'expansió turística i que s'intentava regular una matèria específica, el turisme, i aquesta especialitat no s'ha derogat; el que vostè assenyala d'aquesta sentència de 3 de juliol del 1990, en aquest paràgraf anterior, que efectivament diu "la aplicació de la Ley de Reglamento sobre Centros y Zonas de Interés Turístico Nacional preconizada por la parte apelante", fa una referència clara a allò que demanava qui havia promogut el pleit, "se opondrá al texto refundido de La ley" allò que en demanava, que era que la revisió del Pla General no li afectés, per l'amor de Déu, és per açò, no per una altra cosa, no perquè la llei estigui derogada o el seu reglament no estigui en vigor en allò que és una especialització.

Hi ha informes jurídics, i aquestes sentències avalen de més que allò que ha fet la Conselleria de Turisme, una altra cosa és que m'agradi o no m'agradi, és el correcte és jurídicament allò que han fet l'Estat i els Governos de les Comunitats Autònomes, i mentre aquesta llei i aquest reglament estigui en vigor estam per açò, una altra cosa serà quan el Parlament de l'Estat l'hagi derogada, i després sí, efectivament, que han de fer el possible perquè tot allò que tenguim a veure amb l'ordenació de territori i l'aplicació de normes urbanístiques ho facin els consells insulars. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Per què em demana la paraula Sr. López i Casasnovas?

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Per contradiccions i al·lusions.

EL SR. PRESIDENT:

Aquesta Presidència entén que no d'acord amb la Mesa, és a dir, nosaltres entenem que vostè ha tengut oportunitat d'exposar la proposició, hi ha hagut torn de fixació de posicions per part dels grups, vostè ha consumit un tom de rèplica i els portaveus dels grups que han volgut han tengut torn de contrarèplica, amb la qual cosa queda conclòs aquest debat.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sí, Sr. President. Jo ho accept perquè és així però no se m'ha contestat per quin motiu la Comissió Provincial d'Urbanisme o la Comissió Insular d'Urbanisme no va tractar aquest tema, i açò és l'essencial d'aquest debat, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Procedim a la votació.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra es volen posar drets? Gràcies, poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies.

El resultat de la votació ha estat el següent: a favor, 20; en contra, 31; Abstencions, 3. En conseqüència queda rebutjada la Proposició na de Llei núm. 1625 del Grup Parlamentari PSM i EEM sobre conflicte de competències Comunitat Autònoma-Consell Insular de Menorca sobre aprovació definitiva del Pla d'Ordenació Urbana de Cala Tirant.

Esgotat l'Ordre del Dia conclou aquesta sessió.

---